

U S T A W A

z dnia 2013 r.

o zmianie ustawy o Policji, ustawy o Straży Granicznej, ustawy o Państwowej Straży Pożarnej, ustawy o Biurze Ochrony Rządu, ustawy o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, ustawy o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, ustawy o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego, ustawy o Służbie Więziennej oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2011 r. Nr 287, poz. 1687, z późn.zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 40 otrzymuje brzmienie:

„Art. 40. Policjant może być skierowany do komisji lekarskiej podległej ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych:

1) z urzędu lub na jego prośbę - w celu określenia stanu zdrowia oraz ustalenia zdolności fizycznej i psychicznej do służby, jak również związku poszczególnych schorzeń ze służbą;

2) z urzędu - w celu sprawdzenia prawidłowości orzekania o czasowej niezdolności do służby z powodu choroby lub prawidłowości wykorzystania zwolnienia lekarskiego.”;

2) w art. 41 w ust. 2 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) upływu 182 dni od dnia zaprzestania służby z powodu choroby;”;

3) w art. 43 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zwolnienie policjanta ze służby na podstawie art. 38 ust. 4 oraz art. 41 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 2 pkt 1 i 4 nie może nastąpić przed upływem 182 dni od dnia zaprzestania służby z powodu choroby, chyba że policjant zgłosi pisemnie wystąpienie ze służby.”;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin i ustawę z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 217, poz. 1280 i Nr 230, poz. 1371 oraz z 2012 r. poz. 627, 664, 908 i 951.

4) w art. 110:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Policjantowi za służbę pełnioną w danym roku kalendarzowym przysługuje nagroda roczna w wysokości 1/12 uposażenia otrzymanego w roku kalendarzowym, za który nagroda przysługuje.”,

b) uchyla się ust. 2,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Nagroda roczna przysługuje, jeżeli policjant w danym roku kalendarzowym pełnił służbę przez okres co najmniej 6 miesięcy kalendarzowych.”,

d) po ust. 3 dodaje się ust.3a - 3c w brzmieniu:

„3a. Do okresu, o którym mowa w ust. 3, nie zalicza się okresów niewykonywania zadań służbowych z przyczyn:

- 1) korzystania z urlopu bezpłatnego;
- 2) przerw w wykonywaniu obowiązków służbowych, za które policjant nie zachował prawa do uposażenia, wymienionych w art. 126 ust. 1-3;
- 3) zawieszenia w czynnościach służbowych albo tymczasowego aresztowania.

3b. Przepisu ust. 3a pkt 3 nie stosuje się, jeżeli postępowanie karne w sprawie o przestępstwo, przestępstwo skarbowe lub dyscyplinarne, w sprawie o czyn pozostający w związku z aresztowaniem lub zawieszeniem w czynnościach służbowych zostało umorzone prawomocnym orzeczeniem bądź policjant został uniewinniony na podstawie prawomocnego wyroku lub orzeczenia o uniewinnieniu w postępowaniu dyscyplinarnym.

3c. Umorzenie postępowania, o którym mowa w ust. 3b, nie dotyczy warunkowego umorzenia postępowania karnego lub postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe, a także umorzenia tego postępowania z powodu przedawnienia lub amnestii.”;

e) w ust. 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Warunku, o którym mowa w ust. 3, nie stosuje się przy ustalaniu uprawnień do nagrody rocznej za rok kalendarzowy, w którym policjant:”,

f) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Do uposażenia, o którym mowa w ust. 1, nie wlicza się uposażenia otrzymanego w okresie zawieszenia w czynnościach służbowych albo tymczasowego aresztowania. Przepisy ust. 3b i 3c stosuje się.”,

g) po ust. 8 dodaje się ust. 8a – 8c w brzmieniu:

„8a. Okoliczności uzasadniające pozbawienie lub ograniczenie prawa do nagrody rocznej ustala się na podstawie orzeczeń i decyzji organów właściwych w sprawach karnych o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, dyscyplinarnych oraz dotyczących opiniowania policjantów, a także na podstawie dokumentacji prowadzonej w sprawach osobowych policjantów.

8b. Przy obniżaniu nagrody rocznej uwzględnia się całokształt okoliczności sprawy, w szczególności charakter popełnionego przestępstwa, przestępstwa skarbowego lub przewinienia, jego skutki, rodzaj i wymiar orzeczonej kary oraz dotychczasowe wyniki policjanta w służbie.

8c. Od decyzji przełożonego o przyznaniu, obniżeniu lub odmowie przyznania nagrody rocznej policjantowi służy odwołanie do wyższego przełożonego.”;

5) w art. 110b:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy oraz ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb przyznawania policjantom nagród i zapomóg, o których mowa w art. 110a, tryb przyznawania nagrody rocznej, a także sposób tworzenia funduszu nagród i zapomóg dla policjantów, uwzględniając.”,

b) uchyla się pkt 1;

6) w art. 121 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W razie urlopu, zwolnienia od zajęć służbowych oraz w okresie pozostawania bez przydziału służbowego policjant otrzymuje uposażenie zasadnicze, dodatki do uposażenia o charakterze stałym i inne należności pieniężne należne na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym – z uwzględnieniem powstałych w tym okresie zmian, mających wpływ na prawo do uposażenia i innych należności pieniężnych lub na ich wysokość.”;

7) po art. 121 dodaje się art. 121a – art. 121f w brzmieniu:

„Art. 121a. 1. W okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim policjant otrzymuje 80 % uposażenia.

2. Zwolnienie lekarskie obejmuje okres, przez który policjant jest zwolniony od zajęć służbowych z powodu:

- 1) choroby policjanta, w tym niemożności wykonywania zajęć służbowych z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2010 r. Nr 77, poz. 512, z późn. zm.³⁾);
- 2) konieczności osobistego sprawowania opieki nad chorym dzieckiem własnym lub małżonka policjanta, dzieckiem przysposobionym, dzieckiem obcym przyjętym na wychowanie i utrzymanie, do ukończenia przez nie 14 lat;
- 3) konieczności osobistego sprawowania opieki nad chorym członkiem rodziny; za członków rodziny uważa się małżonka, rodziców, teściów, wnuki, rodzeństwo oraz dzieci w wieku powyżej 14 lat, jeżeli pozostają we wspólnym gospodarstwie domowym z policjantem w okresie sprawowania opieki;
- 4) konieczności osobistego sprawowania opieki na dzieckiem w wieku do ukończenia przez nie 8 lat w przypadku:
 - a) nieprzewidzianego zamknięcia żłobka, przedszkola lub szkoły, do których dziecko uczęszcza,
 - b) porodu lub choroby małżonka policjanta stale opiekującego się dzieckiem, jeżeli poród lub choroba uniemożliwia temu małżonkowi sprawowanie opieki,
 - c) pobytu małżonka policjanta, stale opiekującego się dzieckiem, w podmiocie leczniczym wykonującym działalność polegającą na udzielaniu stacjonarnych i całodobowych świadczeń zdrowotnych.

3. Zwolnienie od zajęć z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki, o której mowa w ust. 2 pkt 2 i 4, przysługuje przez okres nie dłuższy niż 60 dni w roku kalendarzowym, a w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, przez okres nie dłuższy niż 14 dni w roku kalendarzowym, przy czym okresy te łącznie nie mogą przekroczyć 60 dni w roku kalendarzowym.

4. Jeżeli zwolnienie lekarskie obejmuje okres, przez który policjant jest zwolniony od zajęć służbowych z powodu:

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 225, poz. 1463, z 2011 r. Nr 113, poz. 657 i Nr 149, poz. 887 oraz z 2012 r. poz. 622.

- 1) wypadku pozostającego w związku z pełnieniem służby,
- 2) choroby powstałej w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby,
- 3) wypadku w drodze do miejsca pełnienia służby lub w drodze powrotnej ze służby,
- 4) choroby przypadającej w czasie ciąży,
- 5) poddania się niezbędnym badaniom lekarskim przewidzianym dla kandydatów na dawców komórek, tkanek i narządów oraz poddania się zabiegowi pobrania komórek, tkanek i narządów

- policjant ten zachowuje prawo do 100 % uposażenia.

5. Prawo do 100 % uposażenia przysługuje również wtedy, gdy zwolnienie od zajęć służbowych:

- 1) nastąpiło podczas oddelegowania policjanta do pełnienia służby poza granicami państwa w kontyngencie policyjnym, o którym mowa w art. 145a ust. 1 pkt 1-3;
- 2) zostało spowodowane przez inną osobę w wyniku popełnienia przez nią umyślnego przestępstwa lub wykroczenia w związku z pełnioną służbą przez policjanta, stwierdzonego prawomocnym orzeczeniem sądu;
- 3) powstało na skutek czynów o charakterze bohaterskich spełnionych w szczególnie niebezpiecznych warunkach, z wykazaniem wyjątkowej odwagi, z narażeniem życia lub zdrowia, w obronie prawa, nietykalności granic państwowych oraz życia, mienia i bezpieczeństwa obywateli.

Art. 121b. 1. Okres przebywania na zwolnieniu lekarskim stwierdza zaświadczenie lekarskie wystawiane zgodnie z przepisami art. 55 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, z tym że:

- 1) w przypadku poddania się niezbędnym badaniom lekarskim przewidzianym dla kandydatów na dawców komórek, tkanek i narządów oraz niezdolności do służby wskutek poddania się zabiegowi pobrania komórek, tkanek i narządów - zaświadczenie wystawione przez lekarza na zwykłym druku, zgodnie z art. 53 ust. 3 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa;
- 2) w przypadku, o którym mowa w art. 121a ust. 2 pkt 4 lit. a – oświadczenie policjanta;
- 3) w przypadkach, o których mowa w art. 121a ust. 2 pkt 4 lit. b i c - zaświadczenie lekarskie wystawione przez lekarza na zwykłym druku;

4) w przypadku, o którym mowa w art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa – decyzja wydana przez właściwy organ albo uprawniony podmiot na podstawie przepisów o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.

2. W przypadkach uzasadnionych charakterem wykonywanych zadań służbowych przez policjanta okres jego przebywania na zwolnieniu lekarskim stwierdza się w sposób inny niż określony w ust. 1.

3. Komendant Główny Policji określi, w drodze zarządzenia, sposób stwierdzania przebywania na zwolnieniu lekarskim policjanta, o którym mowa w ust. 2.

Art. 121c. 1. Policjant jest obowiązany dostarczyć przełożonemu właściwemu do spraw osobowych zaświadczenie lekarskie w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania.

2. Policjant jest obowiązany złożyć przełożonemu właściwemu do spraw osobowych oświadczenie o wystąpieniu okoliczności, o których mowa w art. 121a ust. 2 pkt 4 lit. a, w terminie 7 dni od dnia ich zaistnienia.

3. W przypadku niedopełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 1 lub 2, nieobecność w służbie w okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim uznaje się za nieobecność nieusprawiedliwioną, chyba że niedostarczenie zaświadczenia albo oświadczenia nastąpiło z przyczyn niezależnych od policjanta.

Art. 121d. 1. Prawidłowość orzekania o czasowej niezdolności do służby z powodu choroby oraz prawidłowość wykorzystania zwolnienia lekarskiego podlega kontroli.

2. Kontrolę wykonują:

- 1) komisje lekarskie podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych w zakresie prawidłowości orzekania o czasowej niezdolności do służby z powodu choroby oraz prawidłowość wykorzystania zwolnienia lekarskiego;
- 2) przełożony policjanta właściwy w sprawach osobowych w zakresie prawidłowości wykorzystania zwolnienia lekarskiego.

3. Jeżeli w wyniku kontroli zostanie ustalona nieprawidłowość orzeczenia o czasowej niezdolności do służby z powodu choroby lub nieprawidłowość wykorzystania zwolnienia lekarskiego policjant traci prawo do uposażenia za cały okres tego zwolnienia.

Art. 121e. 1. Podstawę uposażenia, o którym mowa w art. 121a, stanowi uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami o charakterze stałym, przysługujące

policjantowi na stanowisku służbowym zajmowanym w okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim z uwzględnieniem powstałych w tym okresie zmian, mających wpływ na prawo do uposażenia i innych należności lub ich wysokość.

2. Przy obliczaniu uposażenia za okres przebywania na zwolnieniu lekarskim przyjmuje się, że uposażenie za jeden dzień przebywania na zwolnieniu lekarskim stanowi 1/30 uposażenia, którego wysokość określa art. 121a.

3. W przypadku gdy policjant pobrał już uposażenie za okres, w którym przebywał na zwolnieniu lekarskim, potrąca mu się odpowiednią część uposażenia przy najbliższej wypłacie.

4. Policjantowi, który przebywał na zwolnieniu lekarskim w ostatnim miesiącu pełnienia służby potrącenie odpowiedniej części uposażenia następuje z należności przysługujących mu z tytułu zwolnienia ze służby albo policjant ten zwraca odpowiednią część uposażenia w dniu ustania stosunku służbowego.

Art. 121f. 1. Środki finansowe uzyskane z tytułu zmniejszenia uposażeń policjantów w okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim przeznacza się w całości na nagrody za wykonywanie zadań służbowych w zastępstwie policjantów przebywających na zwolnieniach lekarskich.

2. Środki finansowe, o których mowa w ust. 1, zwiększają fundusz nagród i zapomóg dla policjantów.

3. Rozdział środków finansowych, o których mowa w ust. 1, odbywa się po zakończeniu okresu rozliczeniowego, trwającego nie mniej niż miesiąc kalendarzowy, a nie więcej niż 3 miesiące kalendarzowe, przy czym wybór okresu rozliczeniowego uzależnia się od wielkości środków finansowych uzyskanych z tytułu zmniejszenia uposażeń policjantów.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2011 r. Nr 116, poz. 675, z późn.zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 44 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Funkcjonariusz może być skierowany do komisji lekarskiej podległej ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych:

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 117, poz. 677, Nr 170, poz. 1015, Nr 171, poz. 1016 i Nr 230, poz. 1371 oraz z 2012 r. poz. 627, 664, 769 i 951.

- 1) z urzędu lub na jego prośbę - w celu określenia stanu zdrowia oraz ustalenia zdolności fizycznej i psychicznej do służby, jak również związku poszczególnych schorzeń ze służbą;
 - 2) z urzędu - w celu sprawdzenia prawidłowości orzekania o czasowej niezdolności do służby z powodu choroby lub prawidłowości wykorzystania zwolnienia lekarskiego.”;
- 2) w art. 45 w ust. 2 pkt 8 otrzymuje brzmienie:
„8) upływu 182 dni od dnia zaprzestania służby z powodu choroby;”;
- 3) w art. 47:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Zwolnienie funkcjonariusza ze służby na podstawie art. 45 ust. 1 pkt 1, 2 i 5 i ust. 2 pkt 1 i 3-7 nie może nastąpić przed upływem 182 dni od dnia zaprzestania służby z powodu choroby, chyba że funkcjonariusz zgłosi pisemne wystąpienie ze służby. ”;
 - b) w ust. 2b pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) do dnia następującego po ostatnim dniu choroby, nie dłużej jednak niż do dnia następującego po upływie 182 dni, jeżeli zwolnienie następuje na podstawie, o której mowa w ust. 1;”;
- 4) po art. 113 dodaje się art. 113a w brzmieniu:
- „Art. 113a. 1. Funkcjonariuszowi za służbę pełnioną w danym roku kalendarzowym przysługuje nagroda roczna w wysokości 1/12 uposażenia otrzymanego w roku kalendarzowym, za który nagroda przysługuje.
2. Funkcjonariuszowi, który na skutek wypadku pozostającego w związku ze służbą lub choroby powstałej w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby uzyskał ostateczne orzeczenie komisji lekarskiej o trwałej niezdolności do służby albo poniósł śmierć, przysługuje nagroda roczna za ostatni rok służby, bez względu na okres służby pełnionej w tym roku, w wysokości miesięcznego uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym należnego funkcjonariuszowi w ostatnim dniu służby wliczanym do okresu, za który przysługuje nagroda.
3. Okres służby, o którym mowa w ust. 2, ustala się w pełnych miesiącach i dniach, przyjmując, że każde 30 dni służby stanowi pełny miesiąc służby, dodając okresy służby krótsze od miesiąca.

4. Do uposażenia, o którym mowa w ust. 1, nie wlicza się uposażenia otrzymanego w okresie tymczasowego aresztowania albo zawieszenia w czynnościach służbowych, chyba że postępowanie karne lub dyscyplinarne będące przyczyną aresztowania lub zawieszenia zostało umorzone prawomocnym orzeczeniem bądź funkcjonariusz został uniewinniony na podstawie prawomocnego wyroku lub orzeczenia o uniewinnieniu w postępowaniu dyscyplinarnym.

5. Umorzenie postępowania, o którym mowa w ust. 4, nie dotyczy warunkowego umorzenia postępowania karnego lub postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe, a także umorzenia tego postępowania z powodu przedawnienia lub amnestii.

6. Nagrodę roczną obniża się od 20 % do 50 % za rok kalendarzowy, w którym funkcjonariusz:

- 1) został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe inne niż umyślne, ścigane z oskarżenia publicznego;
- 2) naruszył dyscyplinę służbową lub zasady etyki zawodowej, jeżeli za czyn ten prawomocnym orzeczeniem wymierzono mu karę dyscyplinarną nie surowszą niż nagana z ostrzeżeniem;
- 3) nie wywiązywał się z obowiązków służbowych, co zostało stwierdzone w opinii służbowej.

7. Nagroda roczna nie przysługuje w przypadkach:

- 1) skazania prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe umyślne, ścigane z oskarżenia publicznego;
- 2) wymierzenia funkcjonariuszowi za czyn, o którym mowa w ust. 6 pkt 2, kary dyscyplinarnej:
 - a) wydalenia ze służby,
 - b) ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby,
 - c) obniżenia stopnia,
 - d) wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe,
 - e) ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby na zajmowanym stanowisku;
- 3) zwolnienia funkcjonariusza ze służby z powodu:
 - a) skazania prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe inne niż wymienione w pkt 1,

- b) popełnienia czynu o znamionach przestępstwa lub przestępstwa skarbowego, jeżeli popełnienie czynu jest oczywiste i uniemożliwia pozostawanie w służbie,
- c) niewywiązywania się z obowiązków służbowych w okresie służby stałej, stwierdzonego w dwóch kolejnych opiniach służbowych, między którymi upłynęło co najmniej 6 miesięcy,
- d) nieprzydatności do służby stwierdzonej w opinii służbowej w okresie odbywania służby przygotowawczej.

8. Jeżeli przeciwko funkcjonariuszowi toczy się postępowanie karne lub dyscyplinarne o czyn popełniony w roku kalendarzowym, za który przyznawana jest nagroda roczna, do czasu zakończenia tego postępowania nie przyznaje mu się nagrody rocznej.

9. Nagrodę roczną obniża się lub się jej nie przyznaje w przypadkach, o których mowa w ust. 6 i 7, za rok kalendarzowy, w którym:

- 1) funkcjonariusz popełnił czyn będący przedmiotem postępowania karnego lub dyscyplinarnego, a jeżeli nagroda roczna została wypłacona - następuje za rok, w którym postępowanie zostało zakończone prawomocnym orzeczeniem lub decyzją;
 - 2) funkcjonariuszowi wydano opinię służbową, od której nie złożył odwołania, lub ostateczną opinię służbową, w rozumieniu przepisów o okresowym opiniowaniu funkcjonariuszy Straży Granicznej.”;
- 5) w art. 114 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki przyznawania nagród uznaniowych i zapomóg, tryb przyznawania nagród rocznych, nagród uznaniowych i zapomóg oraz właściwość przełożonych w tych sprawach, mając na względzie celową i racjonalną politykę w zakresie dysponowania środkami finansowymi.”;
- 6) w art. 125 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. W razie urlopu, zwolnienia od zajęć służbowych oraz w okresie pozostawania w dyspozycji funkcjonariusz otrzymuje uposażenie zasadnicze, dodatki do uposażenia o charakterze stałym i inne należności pieniężne należne na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym - z uwzględnieniem powstałych w tym okresie zmian, mających wpływ na prawo do uposażenia i innych należności pieniężnych lub na ich wysokość.”;

7) po art. 125 dodaje się art. 125a-125f w brzmieniu:

„Art. 125a. 1. W okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim funkcjonariusz otrzymuje 80 % uposażenia.

2. Zwolnienie lekarskie obejmuje okres, przez który funkcjonariusz jest zwolniony od zajęć służbowych z powodu:

- 1) choroby funkcjonariusza, w tym niemożności wykonywania zajęć służbowych z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2010 r. Nr 77, poz. 512, z późn. zm.⁵⁾);
- 2) konieczności osobistego sprawowania opieki nad chorym dzieckiem własnym lub małżonka funkcjonariusza, dzieckiem przysposobionym, dzieckiem obcym przyjętym na wychowanie i utrzymanie, do ukończenia przez nie 14 lat;
- 3) konieczności osobistego sprawowania opieki nad chorym członkiem rodziny; za członków rodziny uważa się małżonka, rodziców, teściów, wnuki, rodzeństwo oraz dzieci w wieku powyżej 14 lat, jeżeli pozostają we wspólnym gospodarstwie domowym z funkcjonariuszem w okresie sprawowania opieki;
- 4) konieczności osobistego sprawowania opieki na dzieckiem w wieku do ukończenia przez nie 8 lat w przypadku:
 - a) nieprzewidzianego zamknięcia żłobka, przedszkola lub szkoły, do których dziecko uczęszcza,
 - b) porodu lub choroby małżonka funkcjonariusza stale opiekującego się dzieckiem, jeżeli poród lub choroba uniemożliwia temu małżonkowi sprawowanie opieki,
 - c) pobytu małżonka funkcjonariusza, stale opiekującego się dzieckiem, w podmiocie leczniczym wykonującym działalność polegającą na udzielaniu stacjonarnych i całodobowych świadczeń zdrowotnych.

3. Zwolnienie od zajęć z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki, o której mowa w ust. 2 pkt 2 i 4, przysługuje przez okres nie dłuższy niż 60 dni w roku kalendarzowym, a w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, przez okres nie dłuższy niż 14 dni w roku kalendarzowym, przy czym okresy te łącznie nie mogą przekroczyć 60 dni w roku kalendarzowym.

⁵⁾ Zmiany wymienione w odnośniku 3.

4. Jeżeli zwolnienie lekarskie obejmuje okres, przez który funkcjonariusz jest zwolniony od zajęć służbowych z powodu:

- 1) wypadku pozostającego w związku z pełnieniem służby,
- 2) choroby powstałej w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby,
- 3) wypadku w drodze do miejsca pełnienia służby lub w drodze powrotnej ze służby,
- 4) choroby przypadającej w czasie ciąży,
- 5) poddania się niezbędnym badaniom lekarskim przewidzianym dla kandydatów na dawców komórek, tkanek i narządów oraz poddania się zabiegowi pobrania komórek, tkanek i narządów

- funkcjonariusz ten zachowuje prawo do 100 % uposażenia.

5. Prawo do 100 % uposażenia przysługuje również wtedy, gdy zwolnienie od zajęć służbowych:

- 1) nastąpiło podczas oddelegowania funkcjonariusza do pełnienia służby poza granicami państwa w kontyngencie Straży Granicznej, o którym mowa w art. 147c pkt 1-3a ;
- 2) zostało spowodowane przez inną osobę w wyniku popełnienia przez nią umyślnego przestępstwa lub wykroczenia w związku z pełnioną służbą przez funkcjonariusza, stwierdzonego prawomocnym orzeczeniem sądu;
- 3) powstało na skutek czynów o charakterze bohaterskich spełnionych w szczególnie niebezpiecznych warunkach, z wykazaniem wyjątkowej odwagi, z narażeniem życia lub zdrowia, w obronie prawa, nietykalności granic państwowych oraz życia, mienia i bezpieczeństwa obywateli.

Art. 125b. 1. Okres przebywania na zwolnieniu lekarskim stwierdza zaświadczenie lekarskie wystawiane zgodnie z przepisami art. 55 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, z tym, że:

- 1) przyczynę niezdolności do służby wskutek poddania się niezbędnym badaniom lekarskim przewidzianym dla kandydatów na dawców komórek, tkanek i narządów oraz niezdolności do służby wskutek poddania się zabiegowi pobrania komórek, tkanek i narządów - zaświadczenie wystawione przez lekarza na zwykłym druku, zgodnie z art. 53 ust. 3 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa;

- 2) w przypadku, o którym mowa w art. 125a ust. 2 pkt 4 lit. a – oświadczenie funkcjonariusza;
- 3) w przypadkach, o których mowa w art. 125a ust. 2 pkt 4 lit. b i c - zaświadczenie lekarskie wystawione przez lekarza na zwykłym druku;
- 4) w przypadku, o którym mowa w art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa – decyzja wydana przez właściwy organ albo uprawniony podmiot na podstawie przepisów o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.

2. W przypadkach uzasadnionych charakterem wykonywanych zadań służbowych przez funkcjonariusza okres jego przebywania na zwolnieniu lekarskim stwierdza się w sposób inny niż określony w ust. 1.

3. Komendant Straży Granicznej określi, w drodze zarządzenia, odmienny sposób stwierdzania konieczności przebywania na zwolnieniu lekarskim funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 2.

Art. 125c. 1. Funkcjonariusz jest obowiązany dostarczyć przełożonemu właściwemu do spraw osobowych zaświadczenie lekarskie w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania.

2. Oświadczenie o wystąpieniu okoliczności, o których mowa w art. 125a ust. 2 pkt 4 lit. a, funkcjonariusz jest obowiązany złożyć przełożonemu właściwemu do spraw osobowych w terminie 7 dni od dnia ich zaistnienia.

3. W przypadku niedopełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 1 lub 2, nieobecność w służbie w okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim uznaje się za nieobecność nieusprawiedliwioną, chyba że niedostarczenie zaświadczenia albo oświadczenia nastąpiło z przyczyn niezależnych od funkcjonariusza.

Art. 125d. 1. Prawdliwość orzekania o czasowej niezdolności do służby z powodu choroby oraz prawidłowość wykorzystania zwolnienia lekarskiego podlega kontroli.

2. Kontrolę wykonują:

- 1) komisje lekarskie podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych w zakresie prawidłowości orzekania o czasowej niezdolności do służby z powodu choroby oraz prawidłowości wykorzystania zwolnienia lekarskiego;
- 2) przełożony funkcjonariusza właściwy w sprawach osobowych w zakresie prawidłowości wykorzystania zwolnienia lekarskiego.

3. Jeżeli w wyniku kontroli zostanie ustalona nieprawidłowość orzeczenia o czasowej niezdolności do służby z powodu choroby lub nieprawidłowość wykorzystania zwolnienia lekarskiego funkcjonariusz traci prawo do uposażenia za cały okres tego zwolnienia.

Art. 125e. 1. Podstawę uposażenia, o którym mowa w art. 125a, stanowi uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami o charakterze stałym, przysługujące funkcjonariuszowi na stanowisku służbowym zajmowanym w okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim z uwzględnieniem powstałych w tym okresie zmian, mających wpływ na prawo do uposażenia i innych należności lub ich wysokość.

2. Przy obliczaniu uposażenia za okres przebywania na zwolnieniu lekarskim przyjmuje się, że uposażenie za jeden dzień przebywania na zwolnieniu lekarskim stanowi 1/30 uposażenia, którego wysokość określa art. 125a.

3. W przypadku gdy funkcjonariusz pobrał już uposażenie za okres, w którym przebywał na zwolnieniu lekarskim, potrąca mu się odpowiednią część uposażenia przy najbliższej wypłacie.

4. Funkcjonariuszowi, który przebywał na zwolnieniu lekarskim w ostatnim miesiącu pełnienia służby potrącenie odpowiedniej części uposażenia następuje z należności przysługujących mu z tytułu zwolnienia ze służby albo funkcjonariusz ten zwraca odpowiednią część uposażenia w dniu ustania stosunku służbowego.

Art. 125f. 1. Środki finansowe uzyskane z tytułu zmniejszenia uposażeń funkcjonariuszy w okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim przeznacza się w całości na nagrody za wykonywanie zadań służbowych w zastępstwie funkcjonariuszy przebywających na zwolnieniach lekarskich.

2. Środki finansowe, o których mowa w ust. 1, zwiększają fundusz na nagrody roczne, nagrody uznaniowe i zapomogi.

3. Rozdział środków finansowych, o których mowa w ust. 1, odbywa się po zakończeniu okresu rozliczeniowego, trwającego nie mniej niż miesiąc kalendarzowy, a nie więcej niż 3 miesiące kalendarzowe, przy czym wybór okresu rozliczeniowego uzależnia się od wielkości środków finansowych uzyskanych z tytułu zmniejszenia uposażeń funkcjonariuszy.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2009 r. Nr 12, poz. 68, z późn.zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 42 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Strażak może być skierowany do komisji lekarskiej podległej ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych:

1) z urzędu lub na jego prośbę - w celu określenia stanu zdrowia oraz ustalenia zdolności fizycznej i psychicznej do służby, jak również związku poszczególnych schorzeń ze służbą;

2) z urzędu - w celu sprawdzenia prawidłowości orzekania o czasowej niezdolności do służby z powodu choroby lub prawidłowości wykorzystania zwolnienia lekarskiego.”;

2) w art. 43 w ust. 3 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) upływu 182 dni od dnia zaprzestania służby z powodu choroby.”;

3) w art. 45 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zwolnienie strażaka ze służby na podstawie art. 38 ust. 4 lub art. 43 ust. 2 pkt 1 oraz ust. 3 pkt 3 i 4a nie może nastąpić przed upływem 182 dni od dnia zaprzestania służby z powodu choroby, chyba że strażak wystąpił z pisemnym wnioskiem o wcześniejsze zwolnienie.”;

4) w art. 72a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W sprawach dotyczących udzielania zwolnień od zajęć służbowych oraz sposobu usprawiedliwiania nieobecności w służbie w zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą, z zastrzeżeniem ust. 3, stosuje się odpowiednio przepisy wydane na podstawie art. 298² ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy, ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych i ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2010 r. Nr 77, poz. 512, z późn. zm.⁷⁾).”;

b) uchyla się ust. 2;

5) w art. 95:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 18, poz. 97, z 2010 r. Nr 127, poz. 857, Nr 182, poz. 1228, Nr 238, poz. 1578 i Nr 239, poz. 1589, z 2011 r. Nr 117, poz. 677, Nr 171, poz. 1016 i Nr 207, poz. 1230 oraz z 2012 r. poz. 664.

⁷⁾ Zmiany wymienione w odnośniku 3.

„1. Strażakowi za służbę pełnioną nienagannie w danym roku kalendarzowym przysługuje nagroda roczna w wysokości 1/12 uposażenia otrzymanego w roku kalendarzowym, za który nagroda przysługuje.”,

b) uchyla się ust. 2 i 3,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Nagroda roczna przysługuje, jeżeli strażak w danym roku kalendarzowym pełnił służbę przez okres co najmniej 6 miesięcy kalendarzowych.”,

d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a - 4e w brzmieniu:

„4a. Do uposażenia, o którym mowa w ust. 1, nie wlicza się uposażenia otrzymanego w okresie zawieszenia w czynnościach służbowych albo tymczasowego aresztowania, chyba że prawomocnym orzeczeniem postępowanie karne, w sprawie o przestępstwo skarbowe lub dyscyplinarne w sprawie o czyn pozostający w związku z aresztowaniem lub zawieszeniem w czynnościach służbowych zostało umorzone bądź strażak został uniewinniony na podstawie prawomocnego wyroku lub orzeczenia o uniewinnieniu w postępowaniu dyscyplinarnym.

4b. Do okresu, o którym mowa w ust. 4, nie zalicza się okresów niewykonywania zadań służbowych z przyczyn:

- 1) korzystania z urlopu bezpłatnego;
- 2) przerw w wykonywaniu obowiązków służbowych, za które strażak nie zachował prawa do uposażenia, wymienionych w art. 109;
- 3) zawieszenia w czynnościach służbowych albo tymczasowego aresztowania, chyba że prawomocnym orzeczeniem postępowanie karne, w sprawie o przestępstwo skarbowe lub dyscyplinarne w sprawie o czyn pozostający w związku z aresztowaniem lub zawieszeniem w czynnościach służbowych zostało umorzone bądź strażak został uniewinniony na podstawie prawomocnego wyroku lub orzeczenia o uniewinnieniu w postępowaniu dyscyplinarnym.

4c. Umorzenie postępowania, o którym mowa w ust. 4a i ust. 4b pkt 3, nie dotyczy warunkowego umorzenia postępowania karnego lub w sprawie o przestępstwo skarbowe, a także umorzenia tego postępowania z powodu przedawnienia lub amnestii.

4d. Uprawnienie do nagrody rocznej zawiesza się na okres toczącego się przeciwko strażakowi postępowania karnego, w sprawie o przestępstwo skarbowe lub dyscyplinarne, o czyn popełniony w roku kalendarzowym, za który nagroda jest przyznawana.

4e. W przypadku gdy nagroda roczna została już wypłacona, a postępowanie karne lub w sprawie o przestępstwo skarbowe nie zostało zakończone do dnia zwolnienia strażaka ze służby, zawieszeniu podlega ustalenie uprawnienia do nagrody rocznej za ostatni rok służby.”,

e) w ust. 5 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Warunku, o którym mowa w ust. 4, nie stosuje się przy ustalaniu uprawnień do nagrody rocznej za rok kalendarzowy, w którym strażak: ”;

6) art. 95d otrzymuje brzmienie:

„Art. 95d. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy oraz ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego, kierując się szczególnymi zadaniami wykonywanymi przez Państwową Straż Pożarną oraz potrzebą zapewnienia rzetelnego wykonywania tych zadań przez strażaków, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki przyznawania strażakom nagród i zapomóg, o których mowa w art. 95a, tryb przyznawania nagród i zapomóg, o których mowa w art. 95 i 95a, a także sposób tworzenia funduszu nagród i zapomóg, o którym mowa w art. 95b, jednostki organizacyjne Państwowej Straży Pożarnej, w których tworzy się fundusz nagród i zapomóg, oraz sposoby ustalania i warunki zwiększania jego wysokości dla poszczególnych dysponentów, mając na względzie celową i racjonalną politykę w zakresie dysponowania środkami finansowymi.”;

7) w art. 105 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W razie urlopu, zwolnienia od zajęć służbowych, strażak otrzymuje uposażenie zasadnicze, dodatki do uposażenia o charakterze stałym i inne należności pieniężne należne na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym – z uwzględnieniem powstałych w tym okresie zmian mających wpływ na prawo do uposażenia i innych należności pieniężnych lub na ich wysokość.”;

8) po art. 105 dodaje się art. 105a – 105f w brzmieniu:

„Art. 105a. 1. W okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim strażak otrzymuje 80 % uposażenia.

2. Zwolnienie lekarskie obejmuje okres, przez który strażak jest zwolniony od zajęć służbowych z powodu:

- 1) choroby strażaka, w tym niemożności wykonywania zajęć służbowych z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa;
- 2) konieczności osobistego sprawowania opieki nad chorym dzieckiem własnym lub małżonka strażaka, dzieckiem przysposobionym, dzieckiem obcym przyjętym na wychowanie i utrzymanie, do ukończenia przez nie 14 lat;
- 3) konieczności osobistego sprawowania opieki nad chorym członkiem rodziny; za członków rodziny uważa się małżonka, rodziców, teściów, wnuki, rodzeństwo oraz dzieci w wieku powyżej 14 lat, jeżeli pozostają we wspólnym gospodarstwie domowym z strażakiem w okresie sprawowania opieki;
- 4) konieczności osobistego sprawowania opieki na dzieckiem w wieku do ukończenia przez nie 8 lat w przypadku:
 - a) nieprzewidzianego zamknięcia żłobka, przedszkola lub szkoły, do których dziecko uczęszcza,
 - b) porodu lub choroby małżonka strażaka stale opiekującego się dzieckiem, jeżeli poród lub choroba uniemożliwia temu małżonkowi sprawowanie opieki,
 - c) pobytu małżonka strażaka, stale opiekującego się dzieckiem, w podmiocie leczniczym wykonującym działalność polegającą na udzielaniu stacjonarnych i całodobowych świadczeń zdrowotnych.

3. Zwolnienie od zajęć z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki, o której mowa w ust. 2 pkt 2 i 4, przysługuje przez okres nie dłuższy niż 60 dni w roku kalendarzowym, a w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, przez okres nie dłuższy niż 14 dni w roku kalendarzowym, przy czym okresy te łącznie nie mogą przekroczyć 60 dni w roku kalendarzowym.

4. Jeżeli zwolnienie lekarskie obejmuje okres, przez który strażak jest zwolniony od zajęć służbowych z powodu:

- 1) wypadku pozostającego w związku z pełnieniem służby,
- 2) choroby powstałej w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby,
- 3) wypadku w drodze do miejsca pełnienia służby lub w drodze powrotnej ze służby,
- 4) choroby przypadającej w czasie ciąży,

- 5) poddania się niezbędnym badaniom lekarskim przewidzianym dla kandydatów na dawców komórek, tkanek i narządów oraz poddania się zabiegowi pobrania komórek, tkanek i narządów

- strażak ten zachowuje prawo do 100 % uposażenia.

5. Prawo do 100 % uposażenia przysługuje również wtedy, gdy zwolnienie od zajęć służbowych:

- 1) nastąpiło podczas oddelegowania strażaka do realizacji zadania poza granicą państwa w grupie ratowniczej, o której mowa w art. 49b ust. 1 pkt 1;
- 2) zostało spowodowane przez inną osobę w wyniku popełnienia przez nią umyślnego przestępstwa lub wykroczenia w związku z pełnioną służbą przez strażaka, stwierdzonego prawomocnym orzeczeniem sądu;
- 3) powstało na skutek czynów o charakterze bohaterskich spełnionych w szczególnie niebezpiecznych warunkach, z wykazaniem wyjątkowej odwagi, z narażeniem życia lub zdrowia, w obronie prawa, nietykalności granic państwowych oraz życia, mienia i bezpieczeństwa obywateli.

Art. 105b. Okres przebywania na zwolnieniu lekarskim stwierdza zaświadczenie lekarskie wystawianego zgodnie z przepisami art. 55 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, z tym, że:

- 1) przyczynę niezdolności do służby wskutek poddania się niezbędnym badaniom lekarskim przewidzianym dla kandydatów na dawców komórek, tkanek i narządów oraz niezdolności do służby wskutek poddania się zabiegowi pobrania komórek, tkanek i narządów - zaświadczenie wystawione przez lekarza na zwykłym druku, zgodnie z art. 53 ust. 3 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa;
- 2) przyczynę niezdolności, o której mowa w art. 105a ust. 2 pkt 4 lit. a - zaświadczenie strażaka;
- 3) w przypadkach, o których mowa w art. 105a ust. 2 pkt 4 lit. b i c - zaświadczenie lekarskie wystawione przez lekarza na zwykłym druku;
- 4) w przypadku, o którym mowa w art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa - decyzja wydana przez właściwy organ albo uprawniony

podmiot na podstawie przepisów o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.

Art. 105c. 1. Strażak jest obowiązany dostarczyć przełożonemu właściwemu do spraw osobowych zaświadczenie lekarskie w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania.

2. Oświadczenie o wystąpieniu okoliczności, o których mowa w art. 105a ust. 2 pkt 4 lit. a, funkcjonariusz jest obowiązany złożyć przełożonemu właściwemu do spraw osobowych w terminie 7 dni od dnia ich zaistnienia.

3. W przypadku niedopełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 1 lub 2, nieobecność w służbie w okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim uznaje się za nieobecność nieusprawiedliwioną, chyba że niedostarczenie zaświadczenia albo oświadczenia nastąpiło z przyczyn niezależnych od strażaka.

Art. 105d. 1. Prawdliwość orzekania o czasowej niezdolności do służby z powodu choroby oraz prawidłowość wykorzystania zwolnienia lekarskiego podlega kontroli.

2. Kontrolę wykonują:

- 1) komisje lekarskie podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych w zakresie prawidłowości orzekania o czasowej niezdolności do służby z powodu choroby oraz prawidłowości wykorzystania zwolnienia lekarskiego;
- 2) przełożony strażaka właściwy w sprawach osobowych w zakresie prawidłowości wykorzystania zwolnienia lekarskiego.

3. Jeżeli w wyniku kontroli zostanie ustalona nieprawidłowość orzeczenia o czasowej niezdolności do służby z powodu choroby lub nieprawidłowość wykorzystanie zwolnienia lekarskiego strażak traci prawo do uposażenia za cały okres tego zwolnienia.

Art. 105e. 1. Podstawę uposażenia, o którym mowa w art. 105a, stanowi uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami o charakterze stałym, przysługujące strażakowi na stanowisku służbowym zajmowanym w okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim, z uwzględnieniem powstałych w tym okresie zmian, mających wpływ na prawo do uposażenia i innych należności lub ich wysokość.

2. Przy obliczaniu uposażenia za okres przebywania na zwolnieniu lekarskim przyjmuje się, że uposażenie za jeden dzień przebywania na zwolnieniu lekarskim stanowi 1/30 uposażenia, którego wysokość określa art. 105a.

3. W przypadku gdy strażak pobrał już uposażenie za okres, w którym przebywał na zwolnieniu lekarskim, potrąca mu się odpowiednią część uposażenia przy najbliższej wypłacie.

4. Strażakowi, który przebywał na zwolnieniu lekarskim w ostatnim miesiącu pełnienia służby potrącenie odpowiedniej części uposażenia następuje z należności przysługujących mu z tytułu zwolnienia ze służby albo strażak ten zwraca odpowiednią część uposażenia w dniu ustania stosunku służbowego.

Art. 105f. 1. Środki finansowe uzyskane z tytułu zmniejszenia uposażeń strażaków w okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim przeznacza się w całości na nagrody za wykonywanie zadań służbowych w zastępstwie strażaków przebywających na zwolnieniach lekarskich.

2. Środki finansowe, o których mowa w ust. 1, zwiększają fundusz nagród i zapomóg strażaków.

3. Rozdział środków finansowych, o których mowa w ust. 1, odbywa się po zakończeniu okresu rozliczeniowego, trwającego nie mniej niż miesiąc kalendarzowy, a nie więcej niż 3 miesiące kalendarzowe, przy czym wybór okresu rozliczeniowego uzależnia się od wielkości środków finansowych uzyskanych z tytułu zmniejszenia uposażeń funkcjonariuszy.”

Art. 4. W ustawie z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu (Dz. U. z 2004 r. Nr 163, poz. 1712, z późn. zm.⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 34 otrzymuje brzmienie:

„Art. 34. Funkcjonariusz może być skierowany do komisji lekarskiej podległej ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych:

- 1) z urzędu lub na jego prośbę - w celu określenia stanu zdrowia oraz ustalenia zdolności fizycznej i psychicznej do służby, jak również związku poszczególnych schorzeń ze służbą;
- 2) z urzędu - w celu sprawdzenia prawidłowości orzekania o czasowej niezdolności do służby z powodu choroby lub prawidłowości wykorzystania zwolnienia lekarskiego.”;

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 210, poz. 2135, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, z 2008 r. Nr 66, poz. 402, z 2009 r. Nr 22, poz. 120 i Nr 85, poz. 716, z 2010 r. Nr 127, poz. 857, Nr 182, poz. 1228 i Nr 238, poz. 1578, z 2011 r. Nr 117, poz. 677 oraz z 2012 r. poz. 664.

2) w art. 37 ust.1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zwolnienie funkcjonariusza ze służby nie może nastąpić przed upływem 182 dni od dnia zaprzestania wykonywania obowiązków służbowych z powodu choroby, chyba że funkcjonariusz zgłosi pisemnie wystąpienie ze służby.”;

3) w art. 101:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a – 1d w brzmieniu:

„1a. Funkcjonariuszowi za służbę pełnioną w danym roku kalendarzowym przysługuje nagroda roczna w wysokości 1/12 uposażenia otrzymanego w roku kalendarzowym, za który nagroda przysługuje.

1b. Nagroda roczna przysługuje, jeżeli funkcjonariusz w danym roku kalendarzowym pełnił służbę nie mniej niż przez 3 miesiące od dnia mianowania do końca maja tego roku.

1c. Nagrody rocznej nie przyznaje się funkcjonariuszowi, który:

- 1) został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego;
- 2) został w ostatnim roku kalendarzowym zwolniony ze służby z powodu skazania prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo inne niż umyślne ścigane z oskarżenia publicznego albo wskutek otrzymania niedostatecznej ogólnej oceny w opinii służbowej;
- 3) został ukarany prawomocnym orzeczeniem kary dyscyplinarnej ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby na zajmowanym stanowisku, wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe, obniżenia stopnia, ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby, wydalenia ze służby.

1d. Nagrodę roczną przysługującą zmarłemu lub zaginionemu funkcjonariuszowi wypłaca się małżonkowi lub członkowi rodziny, o których mowa w art. 107 ust. 2.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość i warunki przyznawania funkcjonariuszom nagród uznaniowych i zapomóg, tryb ich przyznawania oraz podmioty uprawnione do przyznawania nagród rocznych, nagród uznaniowych i zapomóg, uwzględniając prawidłowe dokonywanie wypłat.”;

4) art. 108 otrzymuje brzmienie:

„Art. 108. W okresie urlopu, zwolnienia od zajęć służbowych lub pozostawania w dyspozycji funkcjonariusz zachowuje prawo do pobieranego ostatnio uposażenia i innych należności pieniężnych, z uwzględnieniem powstałych w tym okresie zmian mających wpływ na wysokość uposażenia zasadniczego lub na prawo do dodatków i innych należności pieniężnych.”;

5) po art. 108 dodaje się art. 108a-108f w brzmieniu:

„Art. 108a. 1. W okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim funkcjonariusz otrzymuje 80 % uposażenia.

2. Zwolnienie lekarskie obejmuje okres, przez który funkcjonariusz jest zwolniony od zajęć służbowych z powodu:

- 1) choroby funkcjonariusza, w tym niemożności wykonywania zajęć służbowych z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2010 r. Nr 77, poz. 512, z późn. zm.⁹⁾);
- 2) konieczności osobistego sprawowania opieki nad chorym dzieckiem własnym lub małżonka funkcjonariusza, dzieckiem przysposobionym, dzieckiem obcym przyjętym na wychowanie i utrzymanie, do ukończenia przez nie 14 lat;
- 3) konieczności osobistego sprawowania opieki nad chorym członkiem rodziny; za członków rodziny uważa się małżonka, rodziców, teściów, wnuki, rodzeństwo oraz dzieci w wieku powyżej 14 lat, jeżeli pozostają we wspólnym gospodarstwie domowym z funkcjonariuszem w okresie sprawowania opieki;
- 4) konieczności osobistego sprawowania opieki na dzieckiem w wieku do ukończenia przez nie 8 lat w przypadku:
 - a) nieprzewidzianego zamknięcia żłobka, przedszkola lub szkoły, do których dziecko uczęszcza,
 - b) porodu lub choroby małżonka funkcjonariusza stale opiekującego się dzieckiem, jeżeli poród lub choroba uniemożliwia temu małżonkowi sprawowanie opieki,
 - c) pobytu małżonka funkcjonariusza, stale opiekującego się dzieckiem, w podmiocie leczniczym wykonującym działalność polegającą na udzielaniu stacjonarnych i całodobowych świadczeń zdrowotnych.

⁹⁾ Zmiany wymienione w odnośniku 3.

3. Zwolnienie od zajęć z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki, o której mowa w ust. 2 pkt 2 i 4, przysługuje przez okres nie dłuższy niż 60 dni w roku kalendarzowym, a w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, przez okres nie dłuższy niż 14 dni w roku kalendarzowym, przy czym okresy te łącznie nie mogą przekroczyć 60 dni w roku kalendarzowym.

4. Jeżeli zwolnienie lekarskie obejmuje okres, przez który funkcjonariusz jest zwolniony od zajęć służbowych z powodu:

- 1) wypadku pozostającego w związku z pełnieniem służby,
- 2) choroby powstałej w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby,
- 3) wypadku w drodze do miejsca pełnienia służby lub w drodze powrotnej ze służby,
- 4) choroby przypadającej w czasie ciąży,
- 5) poddania się niezbędnym badaniom lekarskim przewidzianym dla kandydatów na dawców komórek, tkanek i narządów oraz poddania się zabiegowi pobrania komórek, tkanek i narządów

- funkcjonariusz ten zachowuje prawo do 100 % uposażenia.

5. Prawo do 100 % uposażenia przysługuje również wtedy, gdy zwolnienie od zajęć służbowych:

- 1) zostało spowodowane przez inną osobę w wyniku popełnienia przez nią umyślnego przestępstwa lub wykroczenia w związku z pełnioną służbą przez funkcjonariusza, stwierdzonego prawomocnym orzeczeniem sądu;
- 2) powstało na skutek czynów o charakterze bohaterskich spełnionych w szczególnie niebezpiecznych warunkach, z wykazaniem wyjątkowej odwagi, z narażeniem życia lub zdrowia, w obronie prawa, nietykalności granic państwowych oraz życia, mienia i bezpieczeństwa obywateli.

Art. 108b. Okres przebywania na zwolnieniu lekarskim stwierdza zaświadczenie lekarskie wystawiane zgodnie z przepisami art. 55 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, z tym że:

- 1) przyczynę niezdolności do służby wskutek poddania się niezbędnym badaniom lekarskim przewidzianym dla kandydatów na dawców komórek, tkanek i narządów oraz niezdolności do służby wskutek poddania się zabiegowi pobrania komórek, tkanek i narządów - zaświadczenie wystawione przez lekarza na zwykłym druku,

- zgodnie z art. 53 ust. 3 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa;
- 2) przyczynę niezdolności, o której mowa w art. 108a ust. 2 pkt 4 lit. a – oświadczenie funkcjonariusza;
 - 3) w przypadkach, o których mowa w art. 108a ust. 2 pkt 4 lit. b i c - zaświadczenie lekarskie wystawione przez lekarza na zwykłym druku;
 - 4) w przypadku, o którym mowa w art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa – decyzja wydana przez właściwy organ albo uprawniony podmiot na podstawie przepisów o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.

Art. 108c. 1. Prawidłowość orzekania o czasowej niezdolności do służby z powodu choroby oraz prawidłowość wykorzystania zwolnienia lekarskiego podlega kontroli.

2. Kontrolę wykonują:

- 1) komisje lekarskie podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych w zakresie prawidłowości orzekania o czasowej niezdolności do służby z powodu choroby oraz prawidłowości wykorzystania zwolnienia lekarskiego;
- 2) przełożony funkcjonariusza w zakresie prawidłowości wykorzystania zwolnienia lekarskiego.

3. Jeżeli w wyniku kontroli zostanie ustalona nieprawidłowość orzeczenia o czasowej niezdolności do służby z powodu choroby lub nieprawidłowość wykorzystanie zwolnienia lekarskiego funkcjonariusz traci prawo do uposażenia za cały okres tego zwolnienia.

Art. 108d. 1. Funkcjonariusz jest obowiązany dostarczyć przełożonemu zaświadczenie lekarskie w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania.

2. Oświadczenie o wystąpieniu okoliczności, o których mowa w art. 108a ust. 2 pkt 4 lit. a, funkcjonariusz jest obowiązany złożyć przełożonemu w terminie 7 dni od dnia ich zaistnienia.

3. W przypadku niedopełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 1 lub 2, nieobecność w służbie w okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim uznaje się za nieobecność nieusprawiedliwioną, chyba że niedostarczenie zaświadczenia albo oświadczenia nastąpiło z przyczyn niezależnych od funkcjonariusza.

Art. 108e. 1. Podstawę uposażenia, o którym mowa w art. 108a, stanowi uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami o charakterze stałym, przysługujące funkcjonariuszowi na stanowisku służbowym zajmowanym w okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim, z uwzględnieniem powstałych w tym okresie zmian, mających wpływ na prawo do uposażenia i innych należności lub ich wysokość.

2. Przy obliczaniu uposażenia za okres przebywania na zwolnieniu lekarskim przyjmuje się, że uposażenie za jeden dzień przebywania na zwolnieniu lekarskim stanowi 1/30 uposażenia, którego wysokość określa art. 108a.

3. W przypadku gdy funkcjonariusz pobrał już uposażenie za okres, w którym przebywał na zwolnieniu lekarskim, potrąca mu się odpowiednią część uposażenia przy najbliższej wypłacie.

4. Funkcjonariuszowi, który przebywał na zwolnieniu lekarskim w ostatnim miesiącu pełnienia służby potrącenie odpowiedniej części uposażenia następuje z należności przysługujących mu z tytułu zwolnienia ze służby albo funkcjonariusz ten zwraca odpowiednią część uposażenia w dniu ustania stosunku służbowego.

Art. 108f. 1. Środki finansowe uzyskane z tytułu zmniejszenia uposażeń funkcjonariuszy w okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim przeznacza się w całości na nagrody za wykonywanie zadań służbowych w zastępstwie funkcjonariuszy przebywających na zwolnieniach lekarskich.

2. Środki finansowe, o których mowa w ust. 1, zwiększają fundusz na nagrody i zapomogi.

3. Rozdział środków finansowych, o których mowa w ust. 1, odbywa się po zakończeniu okresu rozliczeniowego, trwającego nie mniej niż miesiąc kalendarzowy, a nie więcej niż 3 miesiące kalendarzowe, przy czym wybór okresu rozliczeniowego uzależnia się od wielkości środków finansowych uzyskanych z tytułu zmniejszenia uposażeń funkcjonariuszy.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2010 r. Nr 29, poz. 154, z późn. zm.¹⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 59 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 i Nr 238, poz. 1578, z 2011 r. Nr 53, poz. 273, Nr 84, poz. 455, Nr 117, poz. 677 i Nr 230, poz. 1371 oraz z 2012 r. poz. 627 i 908.

- „1. Funkcjonariusz może być skierowany do komisji lekarskiej właściwej Agencji:
- 1) z urzędu lub na jego prośbę - w celu określenia stanu zdrowia oraz ustalenia zdolności fizycznej i psychicznej do służby, jak również związku poszczególnych schorzeń ze służbą;
 - 2) z urzędu - w celu sprawdzenia prawidłowości orzekania o czasowej niezdolności do służby z powodu choroby lub prawidłowości wykorzystania zwolnienia lekarskiego.”;
- 2) w art. 60 w ust. 2 w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:
„8) upływu 182 dni od dnia zaprzestania służby z powodu choroby.”;
- 3) w art. 63 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Zwolnienie funkcjonariusza ze służby na podstawie art. 54 ust. 3, art. 57 ust. 4 oraz art. 60 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 4 nie może nastąpić przed upływem 182 dni od dnia zaprzestania służby z powodu choroby, chyba że funkcjonariusz zgłosi pisemnie wystąpienie ze służby.”;
- 4) w art. 125:
- a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a – 1j w brzmieniu:
 - „1a. Funkcjonariuszowi ABW pełniącemu służbę przez okres roku kalendarzowego przyznaje się nagrodę roczną w wysokości 1/24 uposażenia otrzymanego w roku kalendarzowym, za który nagroda przysługuje.
 - 1b. Funkcjonariuszowi AW pełniącemu służbę przez okres roku kalendarzowego przyznaje się nagrodę roczną w wysokości 1/12 uposażenia otrzymanego w roku kalendarzowym, za który nagroda przysługuje.
 - 1c. Nagrodę roczną przysługującą zmarłemu funkcjonariuszowi, w wysokości ustalonej w sposób określony w ust. 1a albo 1b, wypłaca się członkom jego rodziny uprawnionym do policyjnej renty rodzinnej.
 - 1d. Do uposażenia, o którym mowa w ust. 1a albo 1b, nie wlicza się uposażenia otrzymywanego w okresie:
 - 1) zawieszenia w czynnościach służbowych oraz tymczasowego aresztowania, chyba że postępowanie będące przyczyną zawieszenia lub aresztowania umorzono albo w jego wyniku funkcjonariusz został uniewinniony;

- 2) w przypadku funkcjonariusza ABW – po uprawomocnieniu się wyroku skazującego lub orzeczenia o ukaraniu karą dyscyplinarną wydalenia ze służby do dnia zwolnienia ze służby;
- 3) w przypadku funkcjonariusza AW – niewykonywania obowiązków służbowych z powodu choroby powstałej lub trwającej nadal po skazaniu funkcjonariusza prawomocnym wyrokiem sądu lub wymierzeniu mu kary dyscyplinarnej wydalenia ze służby.

1e. Nagrodę roczną obniża się nie więcej niż o 50 % jej wysokości w przypadku:

- 1) warunkowego umorzenia prowadzonego przeciwko funkcjonariuszowi postępowania karnego albo odstąpienia przez sąd od wymierzenia kary;
- 2) wymierzenia kary dyscyplinarnej:
 - a) w przypadku funkcjonariusza ABW - wymienionej w art. 146 ust. 1 pkt 1 - 5,
 - b) w przypadku funkcjonariusza AW – kary dyscyplinarnej nagany z ostrzeżeniem lub surowszej kary dyscyplinarnej;
- 3) skazania funkcjonariusza prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo inne niż umyślne, ścigane z oskarżenia publicznego;
- 4) nieprzydatności funkcjonariusza ABW na zajmowanym stanowisku służbowym, stwierdzonej w opinii służbowej w okresie służby przygotowawczej;
- 5) niewywiązywania się funkcjonariusza ABW z obowiązków służbowych na zajmowanym stanowisku służbowym, stwierdzonego w opinii służbowej w okresie służby stałej.

1f. W przypadkach, o których mowa w ust. 1e, przy obniżaniu nagrody rocznej kierownik odpowiednio jednostki organizacyjnej ABW lub AW uwzględnia całokształt okoliczności sprawy, w szczególności charakter popełnionego przestępstwa lub przewinienia, jego skutki, rodzaj i wymiar orzeczonej kary oraz dotychczasowe wyniki osiągnięte przez funkcjonariusza w służbie.

1g. Nagroda roczna nie przysługuje w przypadku:

- 1) skazania funkcjonariusza prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne, ścigane z oskarżenia publicznego;
- 2) wymierzenia kary dyscyplinarnej;

- a) w przypadku funkcjonariusza ABW - wymienionej w art. 146 ust. 1 pkt 6-10,
- b) w przypadku funkcjonariusza AW – kary dyscyplinarnej wydalenia ze służby;

3) zwolnienia funkcjonariusza ABW ze służby z powodu:

- a) nieprzydatności do służby, stwierdzonej w opinii służbowej w okresie służby przygotowawczej,
- b) niewywiązywania się z obowiązków służbowych w okresie służby stałej, stwierdzonego w dwóch kolejnych opiniach służbowych, między którymi upłynęło co najmniej 6 miesięcy.

1h. Nagroda roczna jest obniżana lub nie przysługuje funkcjonariuszowi ABW za rok kalendarzowy, w którym:

- 1) funkcjonariusz popełnił czyn będący przedmiotem postępowania karnego lub dyscyplinarnego, a jeżeli nagroda została wypłacona, za rok, w którym postępowanie zostało zakończone prawomocnym orzeczeniem w przypadkach, o których mowa w ust. 1e pkt 1-3;
- 2) funkcjonariuszowi wydano opinię służbową w przypadkach, o których mowa w ust. 1e pkt 4 i 5;
- 3) funkcjonariusz popełnił czyn będący przedmiotem postępowania karnego lub dyscyplinarnego, a jeżeli nagroda została wypłacona, za rok, w którym postępowanie zostało zakończone prawomocnym orzeczeniem w przypadkach, o których mowa w ust. 1g pkt 1 i 2;
- 4) funkcjonariusz został zwolniony ze służby w przypadkach, o których mowa w ust. 1g pkt 3.

1i. Nagroda roczna jest obniżana lub nie przysługuje funkcjonariuszowi AW za rok kalendarzowy, w którym funkcjonariusz popełnił czyn będący przedmiotem postępowania karnego lub dyscyplinarnego, a jeżeli nagroda została funkcjonariuszowi wypłacona - za rok, w którym postępowanie zostało zakończone prawomocnym orzeczeniem lub decyzją.

1j. W przypadku toczącego się przeciwko funkcjonariuszowi postępowania karnego lub dyscyplinarnego o czyn popełniony w roku kalendarzowym, za który nagroda roczna jest przyznawana, ustalenie uprawnień do nagrody rocznej

następuje po prawomocnym zakończeniu takiego postępowania. W przypadku funkcjonariusza ABW przepisy ust. 1e – 1g stosuje się odpowiednio.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzeń, odrębnie dla każdej Agencji, warunki przyznawania funkcjonariuszom nagród uznaniowych i zapomóg, okoliczności uzasadniające przyznanie funkcjonariuszowi nagrody uznaniowej i zapomogi, właściwość przełożonych oraz tryb postępowania w tych sprawach oraz termin wypłaty nagrody rocznej, mając na względzie celową i racjonalną politykę w zakresie dysponowania środkami finansowymi.”;

5) art. 136 otrzymuje brzmienie:

„Art. 136. W razie urlopu, zwolnienia od zajęć służbowych oraz w okresie pozostawania w dyspozycji Szefa ABW albo Szefa AW, na podstawie art. 54 ust. 1, funkcjonariusz otrzymuje uposażenie zasadnicze, dodatki do uposażenia o charakterze stałym i inne należności pieniężne przysługujące na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym, z uwzględnieniem powstałych w tym okresie zmian mających wpływ na prawo do uposażenia i innych świadczeń pieniężnych lub na ich wysokość.”;

6) po art. 136 dodaje się art. 136a – 136f w brzmieniu:

„Art. 136a. 1. W okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim funkcjonariusz otrzymuje 80 % uposażenia.

2. Zwolnienie lekarskie obejmuje okres, przez który funkcjonariusz jest zwolniony od zajęć służbowych z powodu:

- 1) choroby funkcjonariusza, w tym niemożności wykonywania zajęć służbowych z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2010 r. Nr 77, poz. 512, z późn. zm.¹¹⁾);
- 2) konieczności osobistego sprawowania opieki nad chorym dzieckiem własnym lub małżonka funkcjonariusza, dzieckiem przysposobionym, dzieckiem obcym przyjętym na wychowanie i utrzymanie, do ukończenia przez nie 14 lat;
- 3) konieczności osobistego sprawowania opieki nad chorym członkiem rodziny; za członków rodziny uważa się małżonka, rodziców, teściów, wnuki, rodzeństwo

¹¹⁾ Zmiany wymienione w odnośniku 3.

oraz dzieci w wieku powyżej 14 lat, jeżeli pozostają we wspólnym gospodarstwie domowym z funkcjonariuszem w okresie sprawowania opieki;

- 4) konieczności osobistego sprawowania opieki na dzieckiem w wieku do ukończenia przez nie 8 lat w przypadku:
 - a) nieprzewidzianego zamknięcia żłobka, przedszkola lub szkoły, do których dziecko uczęszcza,
 - b) porodu lub choroby małżonka funkcjonariusza stale opiekującego się dzieckiem, jeżeli poród lub choroba uniemożliwia temu małżonkowi sprawowanie opieki,
 - c) pobytu małżonka funkcjonariusza, stale opiekującego się dzieckiem, w podmiocie leczniczym wykonującym działalność polegającą na udzielaniu stacjonarnych i całodobowych świadczeń zdrowotnych.

3. Zwolnienie od zajęć z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki, o której mowa w ust. 2 pkt 2 i 4, przysługuje przez okres nie dłuższy niż 60 dni w roku kalendarzowym, a w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, przez okres nie dłuższy niż 14 dni w roku kalendarzowym, przy czym okresy te łącznie nie mogą przekroczyć 60 dni w roku kalendarzowym.

4. Jeżeli zwolnienie lekarskie obejmuje okres, przez który funkcjonariusz jest zwolniony od zajęć służbowych z powodu:

- 1) wypadku pozostającego w związku z pełnieniem służby,
- 2) choroby powstałej w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby,
- 3) wypadku w drodze do miejsca pełnienia służby lub w drodze powrotnej ze służby,
- 4) choroby przypadającej w czasie ciąży,
- 5) poddania się niezbędnym badaniom lekarskim przewidzianym dla kandydatów na dawców komórek, tkanek i narządów oraz poddania się zabiegowi pobrania komórek, tkanek i narządów

- funkcjonariusz ten zachowuje prawo do 100 % uposażenia.

5. Prawo do 100 % uposażenia przysługuje również wtedy, gdy zwolnienie od zajęć służbowych:

- 1) nastąpiło podczas wykonywania zadań poza granicami państwa w państwach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 85a ust. 2;

- 2) zostało spowodowane przez inną osobę w wyniku popełnienia przez nią umyślnego przestępstwa lub wykroczenia w związku z pełnioną służbą przez funkcjonariusza, stwierdzonego prawomocnym orzeczeniem sądu;
- 3) powstała na skutek czynów o charakterze bohaterskich spełnionych w szczególnie niebezpiecznych warunkach, z wykazaniem wyjątkowej odwagi, z narażeniem życia lub zdrowia, w obronie prawa, nietykalności granic państwowych oraz życia, mienia i bezpieczeństwa obywateli.

Art. 136b. 1. Okres przebywania na zwolnieniu lekarskim stwierdza zaświadczenie lekarskie wystawiane zgodnie z przepisami art. 55 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, z tym, że:

- 1) w przypadku poddania się niezbędnym badaniom lekarskim przewidzianym dla kandydatów na dawców komórek, tkanek i narządów oraz niezdolności do służby wskutek poddania się zabiegowi pobrania komórek, tkanek i narządów - zaświadczenie wystawione przez lekarza na zwykłym druku, zgodnie z art. 53 ust. 3 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa;
- 2) w przypadku, o którym mowa w art. 136a ust. 2 pkt 4 lit. a - oświadczenie funkcjonariusza;
- 3) w przypadkach, o których mowa w art. 136a ust. 2 pkt 4 lit. b i c - zaświadczenie lekarskie wystawione przez lekarza na zwykłym druku;
- 4) w przypadku, o którym mowa w art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa - decyzja wydana przez właściwy organ albo uprawniony podmiot na podstawie przepisów o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.

2. W przypadkach uzasadnionych charakterem wykonywanych zadań służbowych przez funkcjonariusza okres jego przebywania na zwolnieniu lekarskim stwierdza się w sposób inny niż określony w ust. 1.

3. Szefowie Agencji, każdy w zakresie swojej właściwości, określają, w drodze zarządzeń, sposób stwierdzania przebywania na zwolnieniu lekarskim funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 2.

Art. 136c. 1. Funkcjonariusz jest obowiązany dostarczyć przełożonemu właściwemu do spraw osobowych zaświadczenie lekarskie w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania.

2. Oświadczenie o wystąpieniu okoliczności, o których mowa w art. 136a ust. 2 pkt 4 lit. a, funkcjonariusz jest obowiązany złożyć przełożonemu właściwemu do spraw osobowych w terminie 7 dni od dnia ich zaistnienia.

3. W przypadku niedopełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 1 lub 2, nieobecność w służbie w okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim uznaje się za nieobecność nieusprawiedliwioną, chyba że niedostarczenie zaświadczenia albo oświadczenia nastąpiło z przyczyn niezależnych od funkcjonariusza.

Art. 136d. 1. Prawidłowość orzekania o czasowej niezdolności do służby z powodu choroby oraz prawidłowość wykorzystania zwolnienia lekarskiego podlega kontroli.

2. Kontrolę wykonują:

- 1) komisje lekarskie podległe Szefom właściwej Agencji w zakresie prawidłowości orzekania o czasowej niezdolności do służby z powodu choroby oraz prawidłowości wykorzystania zwolnienia lekarskiego;
- 2) przełożony funkcjonariusza właściwy w sprawach osobowych w zakresie prawidłowości wykorzystania zwolnienia lekarskiego.

3. Jeżeli w wyniku kontroli zostanie ustalona nieprawidłowość orzeczenia o czasowej niezdolności do służby z powodu choroby lub nieprawidłowość wykorzystania zwolnienia lekarskiego funkcjonariusz traci prawo do uposażenia za cały okres tego zwolnienia.

Art. 136e. 1. Podstawę uposażenia, o którym mowa w art. 136a, stanowi uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami o charakterze stałym, przysługujące funkcjonariuszowi na stanowisku służbowym zajmowanym w okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim, z uwzględnieniem powstałych w tym okresie zmian, mających wpływ na prawo do uposażenia i innych należności lub ich wysokość.

2. Przy obliczaniu uposażenia za okres przebywania na zwolnieniu lekarskim przyjmuje się, że uposażenie za jeden dzień przebywania na zwolnieniu lekarskim stanowi 1/30 uposażenia, którego wysokość określa art. 136a.

3. W przypadku gdy funkcjonariusz pobrał już uposażenie za okres, w którym przebywał na zwolnieniu lekarskim, potrąca mu się odpowiednią część uposażenia przy najbliższej wypłacie.

4. Funkcjonariuszowi, który przebywał na zwolnieniu lekarskim w ostatnim miesiącu pełnienia służby potrącenie odpowiedniej części uposażenia następuje z należności przysługujących mu z tytułu zwolnienia ze służby albo funkcjonariusz ten zwraca odpowiednią część uposażenia w dniu ustania stosunku służbowego.

Art. 136f. Środki finansowe uzyskane z tytułu zmniejszenia uposażeń funkcjonariuszy w okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim przeznacza się w całości na nagrody za wykonywanie zadań służbowych w zastępstwie funkcjonariuszy przebywających na zwolnieniach lekarskich.

2. Środki finansowe, o których mowa w ust. 1, zwiększają fundusz na nagrody uznaniowe i zapomogi.

3. Rozdział środków finansowych, o których mowa w ust. 1, odbywa się po zakończeniu okresu rozliczeniowego, trwającego nie mniej niż miesiąc kalendarzowy, a nie więcej niż 3 miesiące kalendarzowe, przy czym wybór okresu rozliczeniowego uzależnia się od wielkości środków finansowych uzyskanych z tytułu zmniejszenia uposażeń funkcjonariuszy.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 593, z późn. zm.¹²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5:
 - a) w ust. 4 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) w celu sprawdzenia prawidłowości orzekania o czasowej jego niezdolności do służby z powodu choroby lub prawidłowości wykorzystania zwolnienie lekarskiego.”,
 - b) w ust. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dowódca jednostki wojskowej - w przypadkach wymienionych w ust. 2 pkt 1, ust. 3 pkt 1-4 oraz ust. 4 pkt 3 - 5, a także, po uzgodnieniu z organem właściwym do wyznaczenia żołnierza zawodowego na stanowisko służbowe, w przypadkach wymienionych w ust. 3 pkt 5 oraz w ust. 4 pkt 1 i 2;”;
- 2) w art. 60a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 107, poz. 679, Nr 113, poz. 745, Nr 127, poz. 857, Nr 182, poz. 1228 i Nr 238, poz. 1578 oraz z 2011 r. Nr 22, poz. 114, Nr 112, poz. 654, Nr 122, poz. 696, Nr 171, poz. 1016 i Nr 236, poz. 1396.

„1. Żołnierz zawodowy jest obowiązany uprzedzić bezpośredniego przełożonego o niemożności stawienia się do służby lub spóźnieniu z przyczyny z góry wiadomej lub możliwej do przewidzenia oraz określić przewidywany czas trwania nieobecności, w szczególności uprzedzić o konieczności przebywania na zwolnieniu lekarskim.”;

3) art. 60b otrzymuje brzmienie:

„Art. 60b.1. Zwolnienie lekarskie obejmuje okres, przez który żołnierz zawodowy jest zwolniony od zajęć służbowych z powodu:

- 1) choroby żołnierza zawodowego;
- 2) niemożności wykonywania zajęć służbowych z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2010 r. Nr 77, poz. 512, z późn. zm.¹³⁾);
- 3) konieczności osobistego sprawowania opieki nad chorym dzieckiem własnym lub małżonka żołnierza zawodowego, dzieckiem przysposobionym, dzieckiem obcym przyjętym na wychowanie i utrzymanie, do ukończenia przez nie 14 lat;
- 4) konieczności osobistego sprawowania opieki nad chorym członkiem rodziny; za członków rodziny uważa się małżonka, rodziców, teściów, wnuki, rodzeństwo oraz dzieci w wieku powyżej 14 lat, jeżeli pozostają we wspólnym gospodarstwie domowym z żołnierzem zawodowym w okresie sprawowania opieki;
- 5) konieczności osobistego sprawowania opieki na dzieckiem w wieku do ukończenia przez nie 8 lat w przypadku:
 - a) nieprzewidzianego zamknięcia żłobka, przedszkola lub szkoły, do których dziecko uczęszcza,
 - b) porodu lub choroby małżonka żołnierza zawodowego stale opiekującego się dzieckiem, jeżeli poród lub choroba uniemożliwia temu małżonkowi sprawowanie opieki,
 - c) pobytu małżonka żołnierza zawodowego, stale opiekującego się dzieckiem, w podmiocie leczniczym wykonującym działalność polegającą na udzielaniu stacjonarnych i całodobowych świadczeń zdrowotnych.

2. Zwolnienie od zajęć z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki, o której mowa w ust. 1 pkt 3 i 5, przysługuje przez okres nie dłuższy niż 60 dni w roku

¹³⁾ Zmiany wymienione w odnośniku 3.

kalendarzowym, a w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, przez okres nie dłuższy niż 14 dni w roku kalendarzowym, przy czym okresy te łącznie nie mogą przekroczyć 60 dni w roku kalendarzowym.

3. W razie zbiegu uprawnienia do zwolnienia lekarskiego z uprawnieniem do zwolnienia od zajęć służbowych lub urlopu okolicznościowego, o których mowa w art. 62 ust. 11 i 12, żołnierz zawodowy jest obowiązany w pierwszej kolejności wykorzystać zwolnienie lekarskie.”;

4) po art. 60b dodaje się art. 60c - 60e w brzmieniu:

„Art. 60c. Okres przebywania na zwolnieniu lekarskim stwierdza zaświadczenie lekarskie wystawiane zgodnie z przepisami art. 55 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, z tym że:

- 1) w przypadku poddania się niezbędnym badaniom lekarskim przewidzianym dla kandydatów na dawców komórek, tkanek i narządów oraz niezdolności do służby wskutek poddania się zabiegowi pobrania komórek, tkanek i narządów - zaświadczenie wystawione przez lekarza na zwykłym druku, zgodnie z art. 53 ust. 3 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa;
- 2) w przypadku, o którym mowa w art. 60b ust. 1 pkt 5 lit. a – oświadczenie żołnierza zawodowego;
- 3) w przypadkach, o których mowa w art. 60b ust. 1 pkt 5 lit. b i c - zaświadczenie lekarskie wystawione przez lekarza na zwykłym druku;
- 4) w przypadku, o którym mowa w art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa – decyzja wydana przez właściwy organ albo uprawniony podmiot na podstawie przepisów o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.

Art. 60d. 1. Żołnierz zawodowy jest obowiązany dostarczyć dowódcy jednostki wojskowej zaświadczenie lekarskie w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania.

2. Żołnierz zawodowy jest obowiązany złożyć dowódcy jednostki wojskowej oświadczenie o wystąpieniu okoliczności, o których mowa w art. 60b ust. 1 pkt 5 lit. a, w terminie 7 dni od dnia ich zaistnienia.

3. W przypadku niedopełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 1 lub 2, nieobecność w służbie w okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim uznaje się za nieobecność nieusprawiedliwioną, chyba że niedostarczenie zaświadczenia albo oświadczenia nastąpiło z przyczyn niezależnych od żołnierza zawodowego.

Art. 60e. 1. Prawidłowość orzekania o czasowej niezdolności do służby z powodu choroby oraz prawidłowość wykorzystania zwolnienia lekarskiego podlega kontroli.

2. Kontrolę wykonują:

- 1) wojskowe komisje lekarskie w zakresie prawidłowości orzekania o czasowej niezdolności do służby z powodu choroby oraz prawidłowości wykorzystania zwolnienia lekarskiego;
- 2) dowódca jednostki wojskowej w zakresie prawidłowości wykorzystania zwolnienia lekarskiego przez żołnierza zawodowego.

3. Jeżeli w wyniku kontroli zostanie ustalona nieprawidłowość orzeczenia o czasowej niezdolności do służby z powodu choroby lub nieprawidłowość wykorzystanie zwolnienia lekarskiego żołnierz zawodowy traci prawo do uposażenia za cały okres tego zwolnienia. ”;

- 5) w art. 62 ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. W szczególnie uzasadnionych przypadkach żołnierzowi zawodowemu, który wykorzystał zwolnienie od zajęć służbowych w związku z koniecznością sprawowania opieki nad najbliższym członkiem rodziny i nadal opiekę tę musi osobiście sprawować, może być udzielony urlop okolicznościowy w wymiarze do 5 miesięcy.”;

- 6) w art. 83:

a) ust. 1 i 1a otrzymują brzmienie:

„1. Żołnierz zawodowy pełniący zawodową służbę wojskową przez okres całego roku kalendarzowego nabywa prawo do dodatkowego uposażenia rocznego w wysokości 1/12 uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym otrzymanego w roku kalendarzowym, za który nagroda przysługuje.

1a. Prawo do dodatkowego uposażenia rocznego nabywa również:

- 1) żołnierz zawodowy, o którym mowa w art. 20 ust. 1a i art. 65a,
- 2) żołnierz zawodowy, który został zwolniony z zawodowej służby wojskowej w trakcie roku kalendarzowego,

3) żołnierz zawodowy powołany do zawodowej służby wojskowej w trakcie roku kalendarzowego, jeżeli pełnił on służbę przez okres co najmniej sześciu miesięcy kalendarzowych

- w wysokości 1/12 uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym otrzymanego w roku kalendarzowym, za który nagroda przysługuje.”,

b) uchyla się ust. 2 i 3,

c) ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. Żołnierzowi, o którym mowa w ust. 1a pkt 1, który w roku zwolnienia z zawodowej służby wojskowej nie nabył prawa do dodatkowego uposażenia rocznego, w przypadku zwolnienia go z zawodowej służby wojskowej, w razie spełniania warunków do przyznania emerytury wojskowej lub wojskowej renty inwalidzkiej, przysługuje dodatkowe uposażenie roczne w wysokości 1/12 miesięcznego uposażenia przysługującego w ostatnim miesiącu pełnienia zawodowej służby wojskowej.”,

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Dodatkowe uposażenie roczne wypłaca się nie później niż w okresie pierwszych trzech miesięcy roku kalendarzowego następującego po roku, za który przysługuje to uposażenie.”;

7) w art. 89 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W okresie zwolnienia od zajęć służbowych, o którym mowa w art. 62 ust. 11, pozostawania w rezerwie kadrowej lub dyspozycji albo urlopu żołnierz zawodowy otrzymuje, z zastrzeżeniem art. 90 ust. 1, uposażenie zasadnicze wraz dodatkami o charakterze stałym, należne na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym, z uwzględnieniem powstałych w tym okresie zmian mających wpływ na prawo do uposażenia lub jego wysokość.”;

8) po art. 89 dodaje się art. 89a - 89c w brzmieniu:

„Art. 89a. 1. W okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim żołnierz zawodowy otrzymuje 80 % uposażenia.

2. Zwolnienie lekarskie obejmuje okres, o którym mowa w art. 60b ust. 1.

3. Jeżeli zwolnienie lekarskie obejmuje okres, przez który żołnierz zawodowy jest zwolniony od zajęć służbowych z powodu:

1) wypadku pozostającego w związku z pełnieniem służby,

- 2) choroby powstałej w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby wojskowej,
- 3) wypadku w drodze do miejsca pełnienia służby lub w drodze powrotnej ze służby,
- 4) choroby przypadającej w czasie ciąży,
- 5) poddania się niezbędnym badaniom lekarskim przewidzianym dla kandydatów na dawców komórek, tkanek i narządów oraz poddania się zabiegowi pobrania komórek, tkanek i narządów

- zachowuje prawo do 100 % uposażenia.

4. Prawo do 100 % uposażenia przysługuje również wtedy, gdy zwolnienie od zajęć służbowych:

- 1) nastąpiło podczas skierowania żołnierza zawodowego do pełnienia służby poza granicami państwa;
- 2) zostało spowodowane przez inną osobę w wyniku popełnienia przez nią umyślnego przestępstwa lub wykroczenia w związku z pełnioną służbą przez żołnierza zawodowego, stwierdzonego prawomocnym orzeczeniem sądu;
- 3) powstało na skutek czynów o charakterze bohaterskich spełnionych w szczególnie niebezpiecznych warunkach, z wykazaniem wyjątkowej odwagi, z narażeniem życia lub zdrowia, w obronie prawa, nietykalności granic państwowych oraz życia, mienia i bezpieczeństwa obywateli.”;

Art. 89b. 1. Podstawę uposażenia, o którym mowa w art. 89a , stanowi uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami o charakterze stałym, należne żołnierzowi za miesiąc, w którym przebywał na zwolnieniu lekarskim.

2. Przy obliczaniu uposażenia za okres przebywania na zwolnieniu lekarskim przyjmuje się, że uposażenie za jeden dzień przebywania na zwolnieniu lekarskim stanowi 1/30 uposażenia, o którym mowa w ust. 1.

3. Potrącenia z uposażenia w związku z przebywaniem żołnierza zawodowego na zwolnieniu lekarskim w danym miesiącu dokonuje się z mocy prawa z uposażenia przysługującego w następnym miesiącu kalendarzowym lub z należności określonych w art. 94 i art. 95 pkt 2, 3 i 5.

Art. 89c. 1. Środki finansowe uzyskane z tytułu zmniejszenia uposażeń żołnierzy zawodowych w okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim przeznaczają się w całości na nagrody za wykonywanie zadań służbowych w zastępstwie żołnierzy zawodowych przebywających na zwolnieniach lekarskich.

2. Środki finansowe, o których mowa w ust. 1, zwiększają fundusz na nagrody uznaniowe i zapomogi.

3. Rozdział środków finansowych, o których mowa w ust. 1, odbywa się po zakończeniu okresu rozliczeniowego, trwającego nie mniej niż miesiąc kalendarzowy, a nie więcej niż 3 miesiące kalendarzowe, przy czym wybór okresu rozliczeniowego uzależnia się od wielkości środków finansowych uzyskanych z tytułu zmniejszenia uposażeń żołnierzy zawodowych.”.

9) art. 90 otrzymuje brzmienie:

„Art. 90. 1. Żołnierzowi zawodowemu, któremu udzielono:

- 1) zwolnienia od zajęć służbowych w razie konieczności sprawowania osobistej opieki nad najbliższym członkiem rodziny, o którym mowa w art. 62 ust. 11, przysługuje 80%,
- 2) urlopu okolicznościowego w związku ze sprawowaniem opieki nad najbliższym członkiem rodziny, o którym mowa w art. 62 ust. 12, przysługuje 75%

- uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym należnego na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym, z uwzględnieniem powstałych w tym okresie zmian mających wpływ na prawo do uposażenia lub jego wysokość oraz inne należności pieniężne.

2. Należności pieniężne określone w art. 85, art. 94, art. 95 pkt 1 i 2 oraz art. 96 - 98, przysługujące żołnierzowi zawodowemu, o którym mowa w ust. 1, art. 20 ust. 1a, art. 89a ust. 1 oraz art. 65a, albo członkom jego rodziny wypłaca się w wysokości ustalonej, z uwzględnieniem pełnej kwoty uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym należnego żołnierzowi na ostatnim zajmowanym stanowisku służbowym oraz zmian mających wpływ na prawo do uposażenia lub jego wysokość.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2012 r. poz. 621, 627 i 664) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 63 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Funkcjonariusz może być skierowany do komisji lekarskiej, o której mowa w art. 49:

- 1) z urzędu lub na jego prośbę - w celu określenia stanu zdrowia oraz ustalenia zdolności fizycznej i psychicznej do służby, jak również związku poszczególnych schorzeń ze służbą;

- 2) z urzędu - w celu sprawdzenia prawidłowości orzekania o czasowej niezdolności do służby z powodu choroby lub prawidłowości wykorzystania zwolnienia lekarskiego.”;
- 2) w art. 93a:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Funkcjonariusz pełniący służbę w danym roku kalendarzowym nabywa prawo do nagrody rocznej w wysokości 1/12 uposażenia otrzymanego w roku kalendarzowym, za który nagroda przysługuje.”,
- b) uchyla się ust. 2,
- c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Do uposażenia, o którym mowa w ust. 1, nie wlicza się uposażenia otrzymanego w okresie zawieszenia w czynnościach służbowych albo tymczasowego aresztowania, chyba że postępowanie będące przyczyną zawieszenia lub aresztowania umorzono albo w jego wyniku funkcjonariusz został uniewinniony.”;
- 3) art. 102 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 102. W przypadku urlopu, zwolnienia od zajęć służbowych oraz w okresie pozostawania w dyspozycji Szefa CBA, funkcjonariusz otrzymuje uposażenie i inne należności pieniężne przysługujące na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym, z uwzględnieniem powstałych w tym okresie zmian mających wpływ na prawo do uposażenia i innych świadczeń pieniężnych lub na ich wysokość.”;
- 4) po art. 102 dodaje się art. 102a-102f w brzmieniu:
- „Art. 102a. 1. W okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim funkcjonariusz otrzymuje 80 % uposażenia.
2. Zwolnienie lekarskie obejmuje okres, przez który funkcjonariusz jest zwolniony od zajęć służbowych z powodu:
- 1) choroby funkcjonariusza, w tym niemożności wykonywania zajęć służbowych z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2010 r. Nr 77, poz. 512, z późn. zm.¹⁴⁾);

¹⁴⁾ Zmiany wymienione w odnośniku 3.

- 2) konieczności osobistego sprawowania opieki nad chorym dzieckiem własnym lub małżonka funkcjonariusza, dzieckiem przysposobionym, dzieckiem obcym przyjętym na wychowanie i utrzymanie, do ukończenia przez nie 14 lat;
- 3) konieczności osobistego sprawowania opieki nad chorym członkiem rodziny; za członków rodziny uważa się małżonka, rodziców, teściów, wnuki, rodzeństwo oraz dzieci w wieku powyżej 14 lat, jeżeli pozostają we wspólnym gospodarstwie domowym z funkcjonariuszem w okresie sprawowania opieki;
- 4) konieczności osobistego sprawowania opieki na dzieckiem w wieku do ukończenia przez nie 8 lat w przypadku:
 - a) nieprzewidzianego zamknięcia żłobka, przedszkola lub szkoły, do których dziecko uczęszcza,
 - b) porodu lub choroby małżonka funkcjonariusza stale opiekującego się dzieckiem, jeżeli poród lub choroba uniemożliwia temu małżonkowi sprawowanie opieki,
 - c) pobytu małżonka funkcjonariusza, stale opiekującego się dzieckiem, w podmiocie leczniczym wykonującym działalność polegającą na udzielaniu stacjonarnych i całodobowych świadczeń zdrowotnych.

3. Zwolnienie od zajęć z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki, o której mowa w ust. 2 pkt 2 i 4, przysługuje przez okres nie dłuższy niż 60 dni w roku kalendarzowym, a w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, przez okres nie dłuższy niż 14 dni w roku kalendarzowym, przy czym okresy te łącznie nie mogą przekroczyć 60 dni w roku kalendarzowym.

4. Jeżeli zwolnienie lekarskie obejmuje okres, przez który funkcjonariusz jest zwolniony od zajęć służbowych z powodu:

- 1) wypadku pozostającego w związku z pełnieniem służby,
- 2) choroby powstałej w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby,
- 3) wypadku w drodze do miejsca pełnienia służby lub w drodze powrotnej ze służby,
- 4) choroby przypadającej w czasie ciąży,
- 5) poddania się niezbędnym badaniom lekarskim przewidzianym dla kandydatów na dawców komórek, tkanek i narządów oraz poddania się zabiegowi pobrania komórek, tkanek i narządów

- funkcjonariusz ten zachowuje prawo do 100 % uposażenia.

5. Prawo do 100 % uposażenia przysługuje również wtedy, gdy zwolnienie od zajęć służbowych:

- 1) zostało spowodowane przez inną osobę w wyniku popełnienia przez nią umyślnego przestępstwa lub wykroczenia w związku z pełnioną służbą przez funkcjonariusza, stwierdzonego prawomocnym orzeczeniem sądu;
- 2) powstało na skutek czynów o charakterze bohaterskich spełnionych w szczególnie niebezpiecznych warunkach, z wykazaniem wyjątkowej odwagi, z narażeniem życia lub zdrowia, w obronie prawa, nietykalności granic państwowych oraz życia, mienia i bezpieczeństwa obywateli.

Art. 102b. 1. Okres przebywania na zwolnieniu lekarskim stwierdza zaświadczenie lekarskie wystawiane zgodnie z przepisami art. 55 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, z tym że:

- 1) w przypadku poddania się niezbędnym badaniom lekarskim przewidzianym dla kandydatów na dawców komórek, tkanek i narządów oraz niezdolności do służby wskutek poddania się zabiegowi pobrania komórek, tkanek i narządów - zaświadczenie wystawione przez lekarza na zwykłym druku, zgodnie z art. 53 ust. 3 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa;
- 2) w przypadku, o którym mowa w art. 121a ust. 2 pkt 4 lit. a - oświadczenie funkcjonariusza;
- 3) w przypadkach, o których mowa w art. 121a ust. 2 pkt 4 lit. b i c - zaświadczenie lekarskie wystawione przez lekarza na zwykłym druku;
- 4) w przypadku, o którym mowa w art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa - decyzja wydana przez właściwy organ albo uprawniony podmiot na podstawie przepisów o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.

2. W przypadkach uzasadnionych charakterem wykonywanych zadań służbowych przez funkcjonariusza okres jego przebywania na zwolnieniu lekarskim stwierdza się w sposób inny niż określony w ust. 1.

3. Szef Centralnego Biura Antykorupcyjnego określi, w drodze zarządzenia, sposób stwierdzania nieobecności w służbie funkcjonariuszy, o których mowa w ust. 2.

Art. 102c. 1. Funkcjonariusz jest obowiązany dostarczyć przełożonemu właściwemu do spraw osobowych zaświadczenie lekarskie w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania.

2. Oświadczenie o wystąpieniu okoliczności, o których mowa w art. 102a ust. 2 pkt 4 lit. a, funkcjonariusz jest obowiązany złożyć przełożonemu właściwemu do spraw osobowych w terminie 7 dni od dnia ich zaistnienia.

3. W przypadku niedopełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 1 lub 2, nieobecność w służbie w okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim uznaje się za nieobecność nieusprawiedliwioną, chyba że niedostarczenie zaświadczenia albo oświadczenia nastąpiło z przyczyn niezależnych od funkcjonariusza.

Art. 102d. 1. Prawidłowość orzekania o czasowej niezdolności do służby z powodu choroby oraz prawidłowość wykorzystania zwolnienia lekarskiego podlega kontroli.

2. Kontrolę wykonują:

- 1) komisje lekarskie podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych w zakresie prawidłowości orzekania o czasowej niezdolności do służby z powodu choroby oraz prawidłowości wykorzystania zwolnienia lekarskiego;
- 2) przełożony funkcjonariusza właściwy w sprawach osobowych w zakresie prawidłowości wykorzystania zwolnienia lekarskiego.

3. Jeżeli w wyniku kontroli zostanie ustalona nieprawidłowość orzeczenia o czasowej niezdolności do służby z powodu choroby lub nieprawidłowość wykorzystanie zwolnienia lekarskiego funkcjonariusz traci prawo do uposażenia za cały okres tego zwolnienia.

Art. 102e. 1. Podstawę uposażenia, o którym mowa w art. 102a, stanowi uposażenie przysługujące funkcjonariuszowi na stanowisku służbowym zajmowanym w okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim, z uwzględnieniem powstałych w tym okresie zmian, mających wpływ na prawo do uposażenia i innych należności lub ich wysokość.

2. Przy obliczaniu uposażenia za okres przebywania na zwolnieniu lekarskim przyjmuje się, że uposażenie za jeden dzień przebywania na zwolnieniu lekarskim stanowi 1/30 uposażenia, którego wysokość określa art. 102a.

3. W przypadku gdy funkcjonariusz pobrał już uposażenie za okres, w którym przebywał na zwolnieniu lekarskim, potrąca mu się odpowiednią część uposażenia przy najbliższej wypłacie.

4. Funkcjonariuszowi, który przebywał na zwolnieniu lekarskim w ostatnim miesiącu pełnienia służby potrącenie odpowiedniej części uposażenia następuje z należności przysługujących mu z tytułu zwolnienia służby albo funkcjonariusz ten zwraca odpowiednią część uposażenia w dniu ustania stosunku służbowego.

Art. 102f. Środki finansowe uzyskane z tytułu zmniejszenia uposażeń funkcjonariuszy w okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim przeznacza się w całości na nagrody za wykonywanie zadań służbowych w zastępstwie funkcjonariuszy przebywających na zwolnieniach lekarskich.

2. Środki finansowe, o których mowa w ust. 1, zwiększają fundusz na nagrody w ramach funduszu na nagrody, zapomogi i dodatki mieszkaniowe.

3. Rozdział środków finansowych, o których mowa w ust. 1, odbywa się po zakończeniu okresu rozliczeniowego, trwającego nie mniej niż miesiąc kalendarzowy, a nie więcej niż 3 miesiące kalendarzowe, przy czym wybór okresu rozliczeniowego uzależnia się od wielkości środków finansowych uzyskanych z tytułu zmniejszenia uposażeń funkcjonariuszy.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego (Dz. U. Nr 104, poz. 710, z późn. zm.¹⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 18 ust.1 otrzymuje brzmienie:

„1. Funkcjonariusz może być skierowany do komisji lekarskiej:

- 1) z urzędu lub na jego prośbę - w celu określenia stanu zdrowia oraz ustalenia zdolności fizycznej i psychicznej do służby, jak również związku poszczególnych schorzeń ze służbą;
- 2) z urzędu - w celu sprawdzenia prawidłowości orzekania o czasowej niezdolności do służby z powodu choroby lub prawidłowości wykorzystania zwolnienia lekarskiego.”;

2) w art. 22 ust.1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zwolnienie funkcjonariusza ze służby na podstawie art. 13 ust. 3, art. 16 ust. 4 oraz art. 19 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 5 nie może nastąpić przed upływem 182 dni od dnia zaprzestania służby z powodu choroby, chyba że funkcjonariusz zgłosi pisemnie wystąpienie ze służby.”;

¹⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 114, poz. 957, z 2010 r. Nr 113, poz. 745, Nr 182, poz. 1228, Nr 230, poz. 1510 i Nr 238, poz. 1578 oraz z 2011 r. Nr 117, poz. 677.

3) w art.85:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a – 1h w brzmieniu:

„1a. Funkcjonariuszowi pełniącemu służbę przez okres roku kalendarzowego przyznaje się nagrodę roczną w wysokości 1/12 uposażenia otrzymanego w roku kalendarzowym, za który nagroda przysługuje.

1b. Nagrodę roczną przysługującą zmarłemu funkcjonariuszowi wypłaca się uprawnionym do policyjnej renty rodzinnej członkom rodziny po tym funkcjonariuszu.

1c. Do uposażenia, o którym mowa w ust. 1, nie wlicza się uposażenia otrzymanego w okresie:

- 1) zawieszenia w czynnościach służbowych oraz tymczasowego aresztowania, chyba że postępowanie będące przyczyną zawieszenia lub aresztowania umorzono albo w jego wyniku funkcjonariusz został uniewinniony;
- 2) niewykonywania obowiązków służbowych z powodu choroby powstałej lub trwającej nadal po skazaniu funkcjonariusza prawomocnym wyrokiem sądu lub wymierzeniu mu kary dyscyplinarnej wydalenia ze służby;

1d. Nagrodę roczną obniża się, nie więcej niż o 50 % jej wysokości określonej w ust. 1b, w przypadkach:

- 1) warunkowego umorzenia prowadzonego przeciwko funkcjonariuszowi postępowania karnego albo odstąpienia przez sąd od wymierzenia kary;
- 2) wymierzenia funkcjonariuszowi kary dyscyplinarnej nagany z ostrzeżeniem lub surowszej kary dyscyplinarnej;
- 3) skazania funkcjonariusza prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo inne niż umyślne, ścigane z oskarżenia publicznego.

1e. W przypadkach, o których mowa w ust. 1d, przy ustalaniu wysokości nagrody rocznej kierownik odpowiednio jednostki organizacyjnej SKW lub SWW uwzględnia charakter popełnionego przewinienia, jego skutki, rodzaj i wymiar orzeczonej kary oraz dotychczasowe wyniki w służbie.

1f. Nagroda roczna nie przysługuje w przypadkach:

- 1) skazania funkcjonariusza prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne, ścigane z oskarżenia publicznego;
- 2) wymierzenia funkcjonariuszowi kary dyscyplinarnej wydalenia ze służby.

1g. Obniżenie lub nieprzyznanie nagrody rocznej następuje za rok kalendarzowy, w którym funkcjonariusz popełnił czyn będący przedmiotem postępowania karnego lub dyscyplinarnego, a jeżeli nagroda została funkcjonariuszowi wypłacona – za rok, w którym postępowanie zostało zakończone prawomocnym orzeczeniem lub decyzją.

1h. Jeżeli przeciwko funkcjonariuszowi toczy się postępowanie karne lub dyscyplinarne o czyn popełniony w roku kalendarzowym, za który nagroda jest przyznawana - ustalenie uprawnień do nagrody rocznej następuje po prawomocnym zakończeniu tego postępowania.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzeń, odrębnie dla SKW i SWW, warunki przyznawania funkcjonariuszom nagród uznaniowych i zapomóg, termin wypłaty nagrody rocznej, okoliczności uzasadniające przyznanie funkcjonariuszowi nagrody uznaniowej i zapomogi, właściwość przełożonych oraz tryb postępowania w tych sprawach, mając na względzie celową i racjonalną politykę w zakresie dysponowania środkami finansowymi.”;

4) art. 96 otrzymuje brzmienie:

„Art. 96. W razie urlopu, zwolnienia od zajęć służbowych oraz w okresie pozostawania w dyspozycji Szefa SKW albo Szefa SWW, na podstawie art. 13 ust. 1, funkcjonariusz otrzymuje uposażenie zasadnicze, dodatki do uposażenia o charakterze stałym i inne należności pieniężne przysługujące na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym, z uwzględnieniem powstałych w tym okresie zmian mających wpływ na prawo do uposażenia i innych świadczeń pieniężnych lub na ich wysokość.”;

5) po art. 96 dodaje się art. 96a-96f w brzmieniu:

„Art. 96a. 1. W okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim funkcjonariusz otrzymuje 80 % uposażenia.

2. Zwolnienie lekarskie obejmuje okres, przez który funkcjonariusz jest zwolniony od zajęć służbowych z powodu:

1) choroby funkcjonariusza, w tym niemożności wykonywania zajęć służbowych z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r.

- o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2010 r. Nr 77, poz. 512, z późn. zm.¹⁶⁾);
- 2) konieczności osobistego sprawowania opieki nad chorym dzieckiem własnym lub małżonka funkcjonariusza, dzieckiem przysposobionym, dzieckiem obcym przyjętym na wychowanie i utrzymanie, do ukończenia przez nie 14 lat;
 - 3) konieczności osobistego sprawowania opieki nad chorym członkiem rodziny; za członków rodziny uważa się małżonka, rodziców, teściów, wnuki, rodzeństwo oraz dzieci w wieku powyżej 14 lat, jeżeli pozostają we wspólnym gospodarstwie domowym z funkcjonariuszem w okresie sprawowania opieki;
 - 4) konieczności osobistego sprawowania opieki na dzieckiem w wieku do ukończenia przez nie 8 lat w przypadku:
 - a) nieprzewidzianego zamknięcia żłobka, przedszkola lub szkoły, do których dziecko uczęszcza,
 - b) porodu lub choroby małżonka funkcjonariusza stale opiekującego się dzieckiem, jeżeli poród lub choroba uniemożliwia temu małżonkowi sprawowanie opieki,
 - c) pobytu małżonka funkcjonariusza, stale opiekującego się dzieckiem, w podmiocie leczniczym wykonującym działalność polegającą na udzielaniu stacjonarnych i całodobowych świadczeń zdrowotnych.

3. Zwolnienie od zajęć z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki, o której mowa w ust. 2 pkt 2 i 4, przysługuje przez okres nie dłuższy niż 60 dni w roku kalendarzowym, a w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, przez okres nie dłuższy niż 14 dni w roku kalendarzowym, przy czym okresy te łącznie nie mogą przekroczyć 60 dni w roku kalendarzowym.

4. Jeżeli zwolnienie lekarskie obejmuje okres, przez który funkcjonariusz jest zwolniony od zajęć służbowych z powodu:

- 1) wypadku pozostającego w związku z pełnieniem służby,
- 2) choroby powstałej w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby,
- 3) wypadku w drodze do miejsca pełnienia służby lub w drodze powrotnej ze służby,
- 4) choroby przypadającej w czasie ciąży,

¹⁶⁾ Zmiany wymienione w odnośniku 3.

- 5) poddania się niezbędnym badaniom lekarskim przewidzianym dla kandydatów na dawców komórek, tkanek i narządów oraz poddania się zabiegowi pobrania komórek, tkanek i narządów

- funkcjonariusz ten zachowuje prawo do 100 % uposażenia.

5. Prawo do 100 % uposażenia przysługuje również wtedy, gdy zwolnienie od zajęć służbowych:

- 1) nastąpiło podczas wykonywania zadań poza granicami państwa w przypadkach określonych w art. 2 pkt 1 i pkt 2 lit. b ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa (Dz. U. Nr 162, poz. 1117, z późn. zm.¹⁷⁾);
- 2) zostało spowodowane przez inną osobę w wyniku popełnienia przez nią umyślnego przestępstwa lub wykroczenia w związku z pełnioną służbą przez funkcjonariusza, stwierdzonego prawomocnym orzeczeniem sądu;
- 3) powstało na skutek czynów o charakterze bohaterских spełnionych w szczególnie niebezpiecznych warunkach, z wykazaniem wyjątkowej odwagi, z narażeniem życia lub zdrowia, w obronie prawa, nietykalności granic państwowych oraz życia, mienia i bezpieczeństwa obywateli.

Art. 96b. 1. Okres przebywania na zwolnieniu lekarskim stwierdza zaświadczenie lekarskie wystawiane zgodnie z przepisami art. 55 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, z tym że:

- 1) w przypadku poddania się niezbędnym badaniom lekarskim przewidzianym dla kandydatów na dawców komórek, tkanek i narządów oraz niezdolności do służby wskutek poddania się zabiegowi pobrania komórek, tkanek i narządów - zaświadczenie wystawione przez lekarza na zwykłym druku, zgodnie z art. 53 ust. 3 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa;
- 2) w przypadku, o którym mowa w art. 96a ust. 2 pkt 4 lit. a – oświadczenie funkcjonariusza;

¹⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 210, poz. 2135, z 2009 r. Nr 79, poz. 669 i Nr 161, poz. 1278, z 2010 r. Nr 240, poz. 1601, z 2011 r. Nr 205, poz. 1203 oraz z 2012 r. poz. 908.

- 3) w przypadkach, o których mowa w art. 96a ust. 2 pkt 4 lit. b i c - zaświadczenie lekarskie wystawione przez lekarza na zwykłym druku;
- 4) w przypadku, o którym mowa w art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa – decyzja wydana przez właściwy organ albo uprawniony podmiot na podstawie przepisów o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.

2. W przypadkach uzasadnionych charakterem wykonywanych zadań służbowych przez funkcjonariusza okres jego przebywania na zwolnieniu lekarskim stwierdza się w sposób inny niż określony w ust. 1.

3. Szef SKW i Szef SWW, każdy w zakresie swojego działania, określają, w drodze zarządzeń, sposób stwierdzania przebywania na zwolnieniu lekarskim policjanta, o którym mowa w ust. 2.

Art. 96c. 1. Funkcjonariusz jest obowiązany dostarczyć przełożonemu właściwemu do spraw osobowych zaświadczenie lekarskie w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania.

2. Oświadczenie o wystąpieniu okoliczności, o których mowa w art. 96a ust. 2 pkt 4 lit. a, funkcjonariusz jest obowiązany złożyć przełożonemu właściwemu do spraw osobowych w terminie 7 dni od dnia ich zaistnienia.

3. W przypadku niedopełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 1 lub 2, nieobecność w służbie w okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim uznaje się za nieobecność nieusprawiedliwioną, chyba że niedostarczenie zaświadczenia albo oświadczenia nastąpiło z przyczyn niezależnych od funkcjonariusza.

Art. 96d. 1. Prawidłowość orzekania o czasowej niezdolności do służby z powodu choroby oraz prawidłowość wykorzystania zwolnienia lekarskiego podlega kontroli.

2. Kontrolę wykonują:

- 1) wojskowe komisje lekarskie w zakresie prawidłowości orzekania o czasowej niezdolności do służby z powodu choroby oraz prawidłowości wykorzystania zwolnienia lekarskiego;
- 2) przełożony funkcjonariusza właściwy w sprawach osobowych w zakresie prawidłowości wykorzystania zwolnienia lekarskiego.

3. Jeżeli w wyniku kontroli zostanie ustalona nieprawidłowość orzeczenia o czasowej niezdolności do służby z powodu choroby lub nieprawidłowość

wykorzystanie zwolnienia lekarskiego funkcjonariusz traci prawo do uposażenia za cały okres tego zwolnienia.

Art. 96e. 1. Podstawę uposażenia, o którym mowa w art. 96a, stanowi uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami o charakterze stałym, przysługujące funkcjonariuszowi na stanowisku służbowym zajmowanym w okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim, z uwzględnieniem powstałych w tym okresie zmian, mających wpływ na prawo do uposażenia i innych należności lub ich wysokość.

2. Przy obliczaniu uposażenia za okres przebywania na zwolnieniu lekarskim przyjmuje się, że uposażenie za jeden dzień przebywania na zwolnieniu lekarskim stanowi 1/30 uposażenia, którego wysokość określa art. 96a.

3. W przypadku gdy funkcjonariusz pobrał już uposażenie za okres, w którym przebywał na zwolnieniu lekarskim, potrąca mu się odpowiednią część uposażenia przy najbliższej wypłacie.

4. Funkcjonariuszowi, który przebywał na zwolnieniu lekarskim w ostatnim miesiącu pełnienia służby potrącenie odpowiedniej części uposażenia następuje z należności przysługujących mu z tytułu zwolnienia służby albo funkcjonariusz ten zwraca odpowiednią część uposażenia w dniu ustania stosunku służbowego.

Art. 96f. 1. Środki finansowe uzyskane z tytułu zmniejszenia uposażeń funkcjonariuszy w okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim przeznacza się w całości na nagrody za wykonywanie zadań służbowych w zastępstwie funkcjonariuszy przebywających na zwolnieniach lekarskich.

2. Środki finansowe, o których mowa w ust. 1, zwiększają fundusz na nagrody i zapomogi.

3. Rozdział środków finansowych, o których mowa w ust. 1, odbywa się po zakończeniu okresu rozliczeniowego, trwającego nie mniej niż miesiąc kalendarzowy, a nie więcej niż 3 miesiące kalendarzowe, przy czym wybór okresu rozliczeniowego uzależnia się od wielkości środków finansowych uzyskanych z tytułu zmniejszenia uposażeń funkcjonariuszy.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 79, poz. 523, z późn.zm.¹⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 60 otrzymuje brzmienie:

¹⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 i Nr 238, poz. 1578, z 2011 r. Nr 112, poz. 654 i Nr 291, poz. 1707 oraz z 2012 r. poz. 664 i 951.

„Art. 60. W razie urlopu, zwolnienia od zajęć służbowych oraz w okresie pozostawania w dyspozycji funkcjonariusz otrzymuje uposażenie zasadnicze oraz dodatki o charakterze stałym i inne należności pieniężne należne na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym, z uwzględnieniem powstałych w tym okresie zmian mających wpływ na prawo do uposażenia i innych należności pieniężnych lub na ich wysokość.”;

2) po art. 60 dodaje się art. 60a-60f w brzmieniu:

„Art. 60a. 1. W okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim funkcjonariusz otrzymuje 80 % uposażenia.

2. Zwolnienie lekarskie obejmuje okres, przez który funkcjonariusz jest zwolniony od zajęć służbowych z powodu:

- 1) choroby funkcjonariusza, w tym niemożności wykonywania zajęć służbowych z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2010 r. Nr 77, poz. 512, z późn. zm.¹⁹⁾);
- 2) konieczności osobistego sprawowania opieki nad chorym dzieckiem własnym lub małżonka funkcjonariusza, dzieckiem przysposobionym, dzieckiem obcym przyjętym na wychowanie i utrzymanie, do ukończenia przez nie 14 lat;
- 3) konieczności osobistego sprawowania opieki nad chorym członkiem rodziny; za członków rodziny uważa się małżonka, rodziców, teściów, wnuki, rodzeństwo oraz dzieci w wieku powyżej 14 lat, jeżeli pozostają we wspólnym gospodarstwie domowym z funkcjonariuszem w okresie sprawowania opieki;
- 4) konieczności osobistego sprawowania opieki na dzieckiem w wieku do ukończenia przez nie 8 lat w przypadku:
 - a) nieprzewidzianego zamknięcia żłobka, przedszkola lub szkoły, do których dziecko uczęszcza,
 - b) porodu lub choroby małżonka funkcjonariusza stale opiekującego się dzieckiem, jeżeli poród lub choroba uniemożliwia temu małżonkowi sprawowanie opieki,

¹⁹⁾ Zmiany wymienione w odnośniku 3.

- c) pobytu małżonka funkcjonariusza, stale opiekującego się dzieckiem, w podmiocie leczniczym wykonującym działalność polegającą na udzielaniu stacjonarnych i całodobowych świadczeń zdrowotnych.

3. Zwolnienie od zajęć z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki, o której mowa w ust. 2 pkt 2 i 4, przysługuje przez okres nie dłuższy niż 60 dni w roku kalendarzowym, a w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, przez okres nie dłuższy niż 14 dni w roku kalendarzowym, przy czym okresy te łącznie nie mogą przekroczyć 60 dni w roku kalendarzowym.

4. Jeżeli zwolnienie lekarskie obejmuje okres, przez który funkcjonariusz jest zwolniony od zajęć służbowych z powodu:

- 1) wypadku pozostającego w związku z pełnieniem służby,
- 2) choroby powstałej w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby,
- 3) wypadku w drodze do miejsca pełnienia służby lub w drodze powrotnej ze służby,
- 4) choroby przypadającej w czasie ciąży,
- 5) poddania się niezbędnym badaniom lekarskim przewidzianym dla kandydatów na dawców komórek, tkanek i narządów oraz poddania się zabiegowi pobrania komórek, tkanek i narządów

- funkcjonariusz ten zachowuje prawo do 100 % uposażenia.

5. Prawo do 100 % uposażenia przysługuje również wtedy, gdy zwolnienie od zajęć służbowych:

- 1) zostało spowodowane przez inną osobę w wyniku popełnienia przez nią umyślnego przestępstwa lub wykroczenia w związku z pełnioną służbą przez funkcjonariusza, stwierdzonego prawomocnym orzeczeniem sądu;
- 2) powstało na skutek czynów o charakterze bohaterskich spełnionych w szczególnie niebezpiecznych warunkach, z wykazaniem wyjątkowej odwagi, z narażeniem życia lub zdrowia, w obronie prawa, nietykalności granic państwowych oraz życia, mienia i bezpieczeństwa obywateli.

Art. 60b. Okres przebywania na zwolnieniu lekarskim stwierdza zaświadczenie lekarskie wystawiane zgodnie z przepisami art. 55 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, z tym że:

- 1) przyczynę niezdolności do służby wskutek poddania się niezbędnym badaniom lekarskim przewidzianym dla kandydatów na dawców komórek, tkanek i narządów oraz niezdolności do służby wskutek poddania się zabiegowi pobrania komórek, tkanek i narządów - zaświadczenie wystawione przez lekarza na zwykłym druku, zgodnie z art. 53 ust. 3 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa;
- 2) w przypadku, o którym mowa w art. 60a ust. 2 pkt 4 lit. a – oświadczenie funkcjonariusza;
- 3) w przypadkach, o których mowa w art. 60a ust. 2 pkt 4 lit. b i c - zaświadczenie lekarskie wystawione przez lekarza na zwykłym druku;
- 4) w przypadku, o którym mowa w art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa – decyzja wydana przez właściwy organ albo uprawniony podmiot na podstawie przepisów o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.

Art. 60c. 1. Funkcjonariusz jest obowiązany dostarczyć kierownikowi jednostki organizacyjnej, w której funkcjonariusz pełni służbę, zaświadczenie lekarskie w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania.

2. Oświadczenie o wystąpieniu okoliczności, o których mowa w art. 60a ust. 2 pkt 4 lit. a, funkcjonariusz jest obowiązany złożyć kierownikowi jednostki organizacyjnej, w której funkcjonariusz pełni służbę, w terminie 7 dni od dnia ich zaistnienia.

3. W przypadku niedopełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 1 lub 2, nieobecność w służbie w okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim uznaje się za nieobecność nieusprawiedliwioną, chyba że niedostarczenie zaświadczenia albo oświadczenia nastąpiło z przyczyn niezależnych od funkcjonariusza.

Art. 60d. 1. Prawidłowość orzekania o czasowej niezdolności do służby z powodu choroby oraz prawidłowość wykorzystania zwolnienia lekarskiego podlega kontroli.

2. Kontrolę wykonują:

- 1) komisje lekarskie podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych w zakresie prawidłowości orzekania o czasowej niezdolności do służby z powodu choroby oraz prawidłowości wykorzystania zwolnienia lekarskiego;

2) kierownik jednostki organizacyjnej, w której funkcjonariusz pełni służbę w zakresie prawidłowości wykorzystania zwolnienia lekarskiego.

3. Jeżeli w wyniku kontroli zostanie ustalona nieprawidłowość orzeczenia o czasowej niezdolności do służby z powodu choroby lub nieprawidłowość wykorzystanie zwolnienia lekarskiego funkcjonariusz traci prawo do uposażenia za cały okres tego zwolnienia.

Art. 60e. 1. Podstawę uposażenia, o którym mowa w art. 60a, stanowi uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami o charakterze stałym, przysługujące funkcjonariuszowi na stanowisku służbowym zajmowanym w okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim, z uwzględnieniem powstałych w tym okresie zmian, mających wpływ na prawo do uposażenia i innych należności lub ich wysokość.

2. Przy obliczaniu uposażenia za okres przebywania na zwolnieniu lekarskim przyjmuje się, że uposażenie za jeden dzień przebywania na zwolnieniu lekarskim stanowi 1/30 uposażenia, którego wysokość określa art. 60a.

3. W przypadku gdy funkcjonariusz pobrał już uposażenie za okres, w którym przebywał na zwolnieniu lekarskim, potrąca mu się odpowiednią część uposażenia przy najbliższej wypłacie.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, funkcjonariusz, którego stosunek służbowy ustał na podstawie:

- 1) art. 96 ust. 1 pkt 2 albo ust. 2 oraz art. 97 ust. 1 pkt 1 – zwraca odpowiednią część uposażenia z należnej odprawy;
- 2) art. 96 ust. 1 pkt 1, art. 97 ust. 1 pkt 2 - 8 oraz w okresie służby przygotowawczej - zwraca odpowiednią część uposażenia w dniu ustania stosunku służbowego.

Art. 60f. 1. Środki finansowe uzyskane z tytułu zmniejszenia uposażeń funkcjonariuszy w okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim przeznacza się w całości na nagrody za wykonywanie zadań służbowych w zastępstwie funkcjonariuszy przebywających na zwolnieniach lekarskich.

2. Środki finansowe, o których mowa w ust. 1, zwiększają fundusz na nagrody roczne, nagrody uznaniowe i zapomogi.

3. Rozdział środków finansowych, o których mowa w ust. 1, odbywa się po zakończeniu okresu rozliczeniowego, trwającego nie mniej niż miesiąc kalendarzowy, a nie więcej niż 3 miesiące kalendarzowe, przy czym wybór okresu rozliczeniowego

uzależnia się od wielkości środków finansowych uzyskanych z tytułu zmniejszenia uposażeń funkcjonariuszy.”;

3) w art. 96 w ust. 2 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) nieobecności w służbie spowodowanej chorobą, trwającej nieprzerwanie przez okres 182 dni;”;

4) w art. 111 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Funkcjonariusz może być skierowany do komisji lekarskiej:

1) z urzędu lub na jego prośbę - w celu określenia stanu zdrowia oraz ustalenia zdolności fizycznej i psychicznej do służby, jak również związku poszczególnych schorzeń ze służbą;

2) z urzędu - w celu sprawdzenia prawidłowości orzekania o czasowej niezdolności do służby z powodu choroby lub prawidłowości wykorzystania zwolnienia lekarskiego.”;

5) art. 196 otrzymuje brzmienie:

Art. 196. 1. Funkcjonariuszowi za służbę pełnioną w danym roku kalendarzowym przysługuje nagroda roczna w wysokości 1/12 uposażenia otrzymanego w roku kalendarzowym, za który nagroda przysługuje.

2. Nagroda roczna przysługuje, jeżeli funkcjonariusz w danym roku kalendarzowym pełnił służbę przez okres co najmniej 6 miesięcy kalendarzowych.

3. Warunku, o którym mowa w ust. 2, nie stosuje się przy ustalaniu uprawnień do nagrody rocznej za rok kalendarzowy, w którym funkcjonariusz korzysta z urlopu wypoczynkowego, urlopu dodatkowego, urlopu krótkoterminowego albo urlopu macierzyńskiego.

4. Okresy służby krótsze od miesiąca kalendarzowego sumuje się, przyjmując, że każde 30 dni służby stanowi pełny miesiąc kalendarzowy.

5. Nagroda roczna przysługuje funkcjonariuszowi, który z powodu:

1) śmierci,

2) zaginięcia,

3) ustania stosunku służbowego, jeżeli w dniu ustania tego stosunku spełnia warunki do nabycia prawa do emerytury,

4) korzystania z urlopu wychowawczego

- pełnił w danym roku służbę przez część roku kalendarzowego w wysokości 1/12 uposażenia otrzymanego w roku kalendarzowym, za który nagroda przysługuje.

6. Funkcjonariuszowi, o którym mowa w ust. 5, który pełnił w danym roku kalendarzowym służbę przez okres krótszy od jednego miesiąca kalendarzowego, nagroda roczna przysługuje w wysokości 1/12 miesięcznego uposażenia.

7. Funkcjonariuszowi, który na skutek wypadku lub choroby pozostających w związku ze służbą poniósł śmierć albo którego stosunek służbowy wygasł na podstawie art. 97 ust. 1 pkt 1, nagroda roczna przysługuje za ostatni rok służby w wysokości miesięcznego uposażenia, bez względu na okres służby pełnionej w tym roku.

8. Do uposażenia, o którym mowa w ust. 1, nie zalicza się uposażenia otrzymanego w okresie wykonywania kary dyscyplinarnej - od dnia jej prawomocnego wymierzenia do dnia zatarcia.

9. Jeżeli okres wykonywania kary dyscyplinarnej wykracza poza dany rok kalendarzowy, to nie uwzględnia się pozostałego uposażenia otrzymywanego w pozostałym okresie w następnym roku lub następnych latach kalendarzowych.”;

6) uchyla się art. 197;

7) art. 205 otrzymuje brzmienie:

„Art. 205. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wysokość funduszu na nagrody roczne, nagrody uznaniowe i zapomogi dla funkcjonariuszy,
- 2) sposoby ustalania i warunki zwiększania jego wysokości dla poszczególnych jednostek organizacyjnych,
- 3) tryb zwiększenia funduszu na nagrody roczne, nagrody uznaniowe i zapomogi o środki finansowe uzyskane z tytułu zmniejszenia uposażeń, o którym mowa w art. 60f,
- 4) tryb postępowania oraz właściwość przełożonych w zakresie przyznawania i wypłaty nagród rocznych, uznaniowych i zapomóg,

- mając na względzie celową i racjonalną politykę w zakresie dysponowania środkami finansowymi.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 66, z późn. zm.²⁰⁾) w art. 5:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podstawę wymiaru emerytury lub renty inwalidzkiej stanowi uposażenie należne żołnierzowi zawodowemu w ostatnim miesiącu pełnienia zawodowej służby wojskowej, z zastrzeżeniem ust. 2 – 4 oraz art. 32b.”;

2) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przy ustalaniu podstawy wymiaru emerytury lub renty inwalidzkiej nie uwzględnia się zmniejszenia wysokości uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym oraz dodatkowego uposażenia rocznego, za okres przebywania na zwolnieniu lekarskim.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 67, z późn. zm.²¹⁾) w art. 5:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podstawę wymiaru emerytury lub renty inwalidzkiej stanowi uposażenie należne funkcjonariuszowi na ostatnio zajmowanym stanowisku, z zastrzeżeniem ust. 2 – 4 i art. 33b.”;

2) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przy ustalaniu podstawy wymiaru emerytury lub renty inwalidzkiej nie uwzględnia się zmniejszenia wysokości uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym oraz nagrody rocznej, za okres przebywania na zwolnieniu lekarskim.”.

²⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 121, poz. 1264 i Nr 191, poz. 1954, z 2005 r. Nr 10, poz. 65 i Nr 130, poz. 1085, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, z 2007 r. Nr 82, poz. 559, z 2008 r. Nr 208, poz. 1308, z 2009 r. Nr 24, poz. 145, Nr 79, poz. 669, Nr 95, poz. 785 i Nr 161, poz. 1278, z 2010 r. Nr 27, poz. 141, Nr 36, poz. 204, Nr 113, poz. 745 i Nr 167, poz. 1130 oraz z 2012 r. poz. 664.

²¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 121, poz. 1264 i Nr 191, poz. 1954, z 2005 r. Nr 10, poz. 65, Nr 90, poz. 757 i Nr 130, poz. 1085, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, z 2007 r. Nr 82, poz. 558, z 2008 r. Nr 66, poz. 402 i 409 i Nr 220, poz. 1410, z 2009 r. Nr 24, poz. 145 i Nr 95, poz. 786, z 2010 r. Nr 113, poz. 745, z 2011 r. Nr 205, poz. 1203 oraz z 2012 r. poz. 637 i 664.

Art. 12. 1. Funkcjonariusz lub żołnierz przebywający w dniu wejścia w życie ustawy na zwolnieniu lekarskim otrzymuje uposażenie za czas przebywania na tym zwolnieniu na dotychczasowych zasadach do czasu upływu terminu określonego w zaświadczeniu lekarskim, jednak nie dłużej niż przez 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

2. Funkcjonariusz lub żołnierz przebywający w dniu wejścia w życie ustawy na zwolnieniu lekarskim może udokumentować czas przebywania na tym zwolnieniu zaświadczeniem lekarskim wystawionym przed dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 13. Żołnierz zawodowy korzystający w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy ze zwolnienia od zajęć służbowych lub urlopu okolicznościowego przewidzianych odpowiednio w art. 62 ust. 11 lub 12 ustawy wymienionej w art. 6, korzysta nadal z tych uprawnień na zasadach obowiązujących do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, nie dłużej jednak niż do czasu upływu terminu, na jaki te uprawnienia zostały udzielone.

Art. 14. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 110b ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych na podstawie art. 110b ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
- 2) art. 114 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 2, zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych na podstawie art. 114 ust. 3 zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
- 3) art. 95d ustawy zmienianej w art. 3, zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych na podstawie art. 95d zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
- 4) art. 101 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 4, zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych na podstawie art. 101 ust. 3 zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
- 5) art. 125 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 5, zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych na podstawie art. 125 ust. 2 zmienianej w art. 5, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
- 6) art. 85 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 8, zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych na podstawie art. 85 ust. 2 zmienianej w art. 8, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą

- nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 15. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2013 r.